

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT I ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 67

**Presidència
de la Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez**

Sessió celebrada dia 6 d'abril de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 260/22, del Sr. Josep Marí i Ribas, conseller de Mobilitat i Habitatge, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (article 192.1), per tal d'analitzar la seva política d'habitatge. 1006

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputades, començarem la sessió d'avui. En primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. DALMAU I DE MATA:

Sí, presidenta, Juli Dalmau substitueix Damià Borràs.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Sí, presidenta, Isabel Borràs substitueix Javi Bonet.

EL SR. BONA I CASAS:

Carles Bona substitueix Ares Fernández.

EL SR. CAMPS I PONS:

Lluís Camps substitueix Salomé Cabrera.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Al Grup Parlamentari Ciutadans Marc Pérez-Ribas substitueix Jesús Méndez.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. No hi ha més substitucions.

Compareixença RGE núm. 260/22, del Sr. Josep Marí i Ribas, conseller de Mobilitat i Habitatge, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (article 192.1), per tal d'analitzar la seva política d'habitatge.

Passam, idò, a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a la compareixença del Sr. Josep Marí Ribas, a qui donam la benvinguda, conseller de Mobilitat i Habitatge, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular mitjançant escrit RGE núm. 260/22, per tal d'analitzar la seva política d'habitatge.

Assisteixen a la sessió el Sr. Conseller, Sr. Marí Ribas, Francesc Ramis, secretari general de la Conselleria de Mobilitat i Habitatge; Antònia Sastre, cap de Gabinet; i Celestino Martínez, Comunicació. Antonio Lorenzo no hi és.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Perdona, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, digui'm.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sí, hay una sustitución, sustituyo a mi compañero Pablo Jiménez.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ah! Ja ho havia demanat abans.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gloria Santiago. Sí, perdone.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gloria Santiago substitueix...

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sustituye a Pablo Jiménez.

LA SRA. PRESIDENTA:

... a Pablo. Molt bé, moltes gràcies, Sra. Santiago.

EL SR. BONA I CASAS:

Sra. Presidenta, sí, la substitució d'abans és Carles Bona substitueix Helena Benlloch, no Ares Fernández, que sí que hi és present.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn a donar la benvinguda als assistents.

També ens acompanya el Sr. Eduard Robsy, director general d'Habitatge i Arquitectura.

Així, passam a donar la paraula al Sr. Conseller per a la seva exposició, durant un temps de trenta minuts. Quan vulgui, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt bones tardes, senyores diputades, senyors diputats. Comparesc a aquesta comissió, a petició del Grup Parlamentari Popular, per explicar les polítiques que desenvolupam des del Govern de les Illes Balears per fer front al gran repte de l'habitatge a les nostres illes.

El nostre govern ha apostat fermament per desplegar una política d'habitatge valenta al nostre territori. Sens dubte, l'accés a l'habitatge ha estat un dels nostres principals objectius. Des de l'any 2015 hem desplegat un conjunt de polítiques públiques, moltes pioneres, que han facilitat l'accés a l'habitatge, sobretot per a aquells col·lectius més vulnerables. Hem pres decisions i accions valentes orientades a solucionar les dificultats de la ciutadania de les nostres illes a l'hora d'accedir a un habitatge.

Al llarg de la meva intervenció aniré argumentant moltes de les accions que el Govern ha pres durant els últims anys per aconseguir els objectius que ens hem marcat amb referència a habitatge.

Com bé saben, la situació a les Illes Balears és complicada. Hi ha un problema de disponibilitat que automàticament es trasllada a un problema de preus, i això és el que genera un problema d'accés a l'habitatge per a moltes famílies. Permetin-me que faci un petit diagnòstic de la situació.

D'una banda, hi ha un excés de demanda d'habitatge que respon a diferents fenòmens. En primer lloc, tenim un increment sostingut de la població resident que, a més, tindrà continuïtat en el temps. Les Illes Balears des de l'any 2002 han estat el territori on més ha crescut proporcionalment la població cada any i ha presentat la major taxa de creixement de tot l'Estat, tret de dos anys que va acabar segona, només per darrere de les Illes Canàries. Des de l'any 2000, per fer nombres rodons, la població s'ha incrementat un 50%, mentre que en el conjunt d'Espanya el creixement ha estat només del 18%. El creixement de la població suposa un creixement encara més gran de les necessitats d'habitatge.

Aquesta demanda d'habitatge habitual, a més, ha de competir amb altres demandes, com són les de les persones que es desplacen a les Illes per treballar durant la temporada turística o, fins i tot, en major mesura, la de la competència del turisme residencial que compra aquí segones residències, tendència que era molt forta i que fruit de l'experiència COVID encara s'han fet més important; i finalment, també hi ha una translació d'habitatges cap al lloguer turístic de vacances, tant de forma reglada com de forma no tan reglada.

Què ha passat amb l'oferta? Està clar que no ha crescut un 50% des de l'any 2000, no hi ha un 50% més d'habitatges ara que fa vint anys, tot i que s'ha incrementat. Quins problemes afegits ens trobam aquí? D'una banda, que són per definició illes i, per tant, el nostre territori ve limitat per qüestions geogràfiques òbvies. I, a més, el nostre model territorial aposta per la conservació del paisatge i dels espais naturals, i per això no podem generar sòl il·limitadament. També les nostres densitats són baixes, perquè a part del sòl tenim altres restriccions com la disponibilitat d'aigua i sanejament o altres infraestructures. No podem créixer indefinidament.

Si concretam el debat en el cas dels lloguers, és encara més clar, ja que les Illes Balears suposen una anomalia en el conjunt d'Espanya, ja que hi ha un percentatge molt més elevat de famílies que són propietàries dels seus habitatges que a la resta del país. És a dir, hi ha molts menys habitatges en règim de lloguer, la qual cosa limita encara més l'oferta.

Per tant, amb una demanda que creix de forma explosiva i una oferta que ve limitada pel factor sòl, el resultat que ens dóna el lliure mercat és un augment molt significatiu dels preus.

Vist això, el panorama és complex i requereix de la implicació de tots els agents per fer-hi front: sector públic, però també sector privat. Des dels poders públics tenim l'obligació d'atendre de forma directa totes aquelles famílies que no poden accedir a un habitatge a preus de mercat, i, per això, des d'aquest govern, hem desplegat una activitat inèdita de promoció d'habitatge públic destinat a lloguer social. També apostam per l'habitatge de protecció oficial com a habitatge amb un preu limitat legalment, potenciant a més el lloguer com a forma d'accés a l'habitatge. I l'hem posat en el centre d'acció

de govern, destinant els pressuposts més elevats de la història i posant tota la maquinària en marxa. De vegades, fins i tot, la normativa i les polítiques que hem fet aquí o que hem impulsat aquí han estat un referent per a tot l'Estat.

És cert que des del Govern de les Illes Balears no disposam de totes les competències per fer-hi front, per això fa falta també la implicació del Govern estatal, que ja ha presentat un projecte de llei d'habitatge, que defensa la funció social de l'habitatge de la mateixa manera que ho fa la normativa balear.

Des de la conselleria que tenc l'honor de dirigir, s'han impulsat nombroses iniciatives per pal·liar els problemes d'habitatge a les Illes Balears. Hem desplegat una autèntica política pública pionera. Aquestes iniciatives han estat molt diverses i estan donant resultat.

La primera llei d'habitatge a la nostra comunitat autònoma va néixer per intentar donar solucions a la problemàtica d'accés a l'habitatge a les Illes Balears i va incloure mesures valentes per abordar aquest gran repte. Aquesta llei és el nostre full de ruta, el que defineix les mesures centrals en política d'habitatge d'aquest govern: què estam fent i com ho estam fent.

Per parlar de política d'habitatge d'aquest govern hem de parlar de promoció d'habitatge protegit públic destinat a lloguer social; apostam clarament per fer créixer un parc d'habitatge que sempre serà públic, que sempre hauria de ser públic. El destinam únicament al lloguer i estarà sempre disponible per a aquells que són expulsats d'un mercat lliure a causa dels elevats preus.

Vull recordar a tots els presents que en 33 anys es varen construir 1.756 habitatges de protecció pública, de lloguer públic a la nostra comunitat autònoma; al final d'aquesta legislatura n'haurem incorporat 1.160 més, el que suposa un 66% d'increment, i això és fruit de l'aposta ferma d'aquest govern amb les polítiques d'habitatge públic.

Malgrat aquesta bona dada, això no és suficient. Per això les polítiques d'habitatge necessiten de continuïtat i d'un suport pressupostari que, any rere any, tengui més força, governi qui governi. El pressupost que el Govern destina per incrementar el parc públic ha estat cada any més elevat, enguany hi ha quasi 42 milions d'euros per incrementar aquest parc, i ho farem per diferents vies.

El parc públic creix a través de la nova construcció d'habitatge, un parell de dades telegràfiques. Un, actualment a les Illes Balears hi ha 645 habitatges de promoció pública en construcció en 26 promocions, ara, avui. Dins l'any 22 començaran obres de 110 habitatges més, en 10 promocions més. Entre l'any 22 i l'any 23, finalitzaran obres de 747 habitatges públics. I aquest any 22, lliurarem claus de 469 habitatges d'obra nova. Aquestes dades que acabo de donar demostren que s'està construint habitatge públic a un ritme molt alt; a més, són habitatges amb uns estàndards de qualitat mediambiental pioners a les nostres illes, unes cases que són per a aquelles persones que més ho necessiten. I a això -vull dir-ho també- no seria possible sense la magnífica feina que du a terme l'Institut Balear de l'Habitatge.

A més, hem millorat la gestió de l'IBAVI amb més i millor atenció a les persones, més avantatges en els pagaments de les rendes, atenent la situació personal de les persones amb sistemes d'accés més justs, més operatius i més eficients. Això també ha estat gràcies a una aposta forta d'aquest govern per incrementar el personal de les oficines de l'Institut i la millora de les seves instal·lacions per tal de donar un bon servei i que sigui de qualitat.

Però no només construïm habitatge públic, sinó que ho feim amb uns elevats paràmetres de qualitat i sostenibilitat ambiental. L'Institut Balear de l'Habitatge ha rebut diversos premis i distincions per la seva innovadora forma de construir, utilitzant materials locals amb baix impacte ambiental, i la fisonomia arquitectònica permet que els habitatges siguin energèticament més eficients. D'aquesta manera, posam en valor materials de quilòmetre zero, s'activa l'economia local i es combat la pobresa energètica, ja que abaratim -molt- la factura de l'electricitat.

A més, als habitatges que no són de nova construcció, que estan fets ja de fa temps, hi instal·lam plaques fotovoltaïques i altres sistemes per fer-los energèticament més sostenibles i menys costosos energèticament. Entenem la sostenibilitat com un concepte que integra diferents àmbits des de l'ambiental fins a l'econòmic, i és per això que des de l'IBAVI hem introduït clàusules socials i ambientals a l'hora de licitar obres. És a dir, no només valoram la proposta econòmica, sinó que es posen en valor altres aspectes, com ara els socials i els ambientals que tenen un retorn a la societat. Per exemple, les empreses adjudicatàries de les obres han d'incloure el destí d'una part del seu pressupost a projectes socials, lligats a habitatge. De moment, 1.600.000 euros es destinaran a fer front a l'emergència habitacional, gràcies a la clàusula social, inclosa en els contractes d'obra de l'IBAVI.

El parc públic d'habitatge també creix gràcies a millores en la pròpia gestió; amb la millora de la gestió hem pogut recuperar 88 habitatges, la majoria dels quals es trobaven ocupats de manera irregular o bé tenien uns alts índexs de morositat injustificada; d'aquests, 5 són Eivissa, 3 a Menorca i 80 a Mallorca.

Hem afrontat la situació d'ocupació irregular i morositat des d'una perspectiva social, i hem aconseguit el retorn voluntari de claus de més de 30 unitats de convivència, i hem recuperat així habitatges que es trobaven en mans d'ocupació irregular. Els casos que ens hem trobat de famílies vulnerables, els hem gestionat directament amb serveis socials. I també hem aconseguit que més de 150 famílies regularitzassin els seus pagaments de lloguer amb l'IBAVI.

Una altra línia per fer créixer el parc públic d'habitatge és l'adquisició d'habitatges per dret de tanteig i retracte o cessió temporal d'ús; recordar que podem exercir el tanteig i retracte en operacions entre grans tenidors, però també en la compravenda d'habitatges de promoció pública entre particulars. L'adquisició d'aquests habitatges ha estat possible gràcies als mecanismes que la Llei d'habitatge de les Illes Balears ens va proporcionar: 100 mesures pioneres a tot l'Estat i un referent per a altres governs autonòmics.

En aquests moments disposam de 91 habitatges adquirits per dret de tanteig i retracte, 46 de particulars i 45 d'aquells de grans tenidors. Aquestes operacions ens permeten aprofundir en la nostra política social d'habitatge, ja que el 50% dels pisos es destinara a joves, i l'altre 50%, a convenis amb el tercer sector.

A més, la cessió temporal d'ús permet treure pisos del mercat especulatiu per posar-los en mans de qui més ho necessita i retorna la seva funció social a l'habitatge, que s'incompleix quan aquests -quan els pisos-, quan aquests pisos estan buits i tancats. Fins a dia d'avui hem aconseguit 16 habitatges per cessió temporal d'ús: 5 a Eivissa, 3 a Mallorca i 8 a Menorca. Ja sabeu que la cessió d'ús temporal és un procediment temporal d'expropiació, per la qual cosa no és gratuït per a l'administració, hem de pagar un preu just per poder utilitzar durant set anys aquests pisos, i destinar-los a lloguer social.

El registre de pisos buits que va crear la pròpia Llei d'habitatge balear també ha tengut un altre efecte, entenem que molt positiu. En aquest registre hem arribat a tenir prop de 1.400 propietats inscrites, i actualment aquesta xifra s'ha reduït fins a 645. Això significa que, més de la meitat d'aquests pisos s'han introduït dins el mercat immobiliari, ja sigui per lloguer o per venda. El comportament d'aquest registre consideram que és per mor de la política de control i adquisició de pisos buits per part del Govern, que ha tengut un efecte dissuasiu a l'hora de mantenir aquests pisos tancats i buits.

Com he dit, aquestes eines motiven que els grans tenidors posin els seus habitatges tancats dins del mercat immobiliari. Això també és molt positiu en una comunitat autònoma com la nostra, on la falta d'habitatges és molt considerable. No ens podem permetre tenir tants habitatges tancats.

La nostra política d'habitatge també es basa en una inspecció en matèria d'habitatge, que asseguri el compliment de la llei. Des del Govern exercim la nostra potestat sancionadora contra aquelles grans tenidors que o bé no ens comuniquen els pisos que tenen buits o bé es neguen a col·laborar amb l'administració, no paguen les despeses de la comunitat, entre altres conductes. Així, en aquests moments ja hem sancionat un total de 16 grans tenidors per un import de 645.000 euros. A més, tenim oberts 10 expedients..., més, amb un import de més de 153.000 euros. D'aquesta manera si acaben tots en sanció haurem imposat sancions en aquests conceptes per més de 800.000 euros.

Per tant, la nova construcció d'habitatges públics, els habitatges adquirits per tanteig i retracte i la sanció temporal d'ús fan que el nostre parc s'incrementi cada vegada més. Tots ells formaran part del parc públic d'habitatge d'IBAVI i tots ells seran en règim de lloguer.

Els destinats a entitats o serveis socials dels consells són cedits mitjançant un conveni de col·laboració.

Per determinar el lloguer social es fa una adequació de la renda específica per a cada situació. En cap cas, cap família no paga més del 30% dels seus ingressos. D'aquesta manera,

atenem les necessitats dels col·lectius que tenen més dificultats per accedir a un habitatge.

A més, hem creat un borsí específic per a joves, on destinam el 50% dels pisos adquirits per tanteig i retracte a grans tenidors i el 15% dels habitatges de les noves promocions. Els joves de les nostres illes tenen avui més possibilitats d'accedir a un habitatge de l'IBAVI que mai. Els 22 habitatges que abans es trobaven tancats en mans de grans tenidors, ara seran ocupats per joves arreu de les Illes Balears.

També han fet un esforç per incrementar les ajudes de lloguer, des de l'any 2015, que vàrem arribar a aquest govern, hem multiplicat per 6 l'import per a ajudes al lloguer i per 6,5, per sis i mig, el nombre de beneficiaris. Hem passat al 2015 d'un pressupost d'1 milió i mig euros i 785 beneficiaris a mobilitzar a l'any 2020, 9,5 milions d'euros en ajudes al lloguer per a 5.300 beneficiaris. Mai no hi ha hagut tants recursos econòmics destinats a ajudes al lloguer.

En aquests moments estam a punt de començar a pagar les ajudes de la convocatòria de l'any 2021. Parlam de 9 milions més d'euros, per la qual cosa hem rebut més de 10.000 sol·licituds, un 25% més que les de l'any anterior, i les partides continuen creixent.

Aquest 2022, les ajudes de lloguer comptaran amb el major pressupost que han tengut mai, seran 11,4 milions d'euros, ho aclareixo, 6,6 milions del Pla estatal per a accés a l'habitatge i 4,8 del bo lloguer jove. Això suposa un 28% més de recursos respecte de l'any 2021. Mai no hi havia hagut tants de pressupost en aquestes línies d'ajuts i mai no s'havia fet un esforç econòmic i de gestió tan gran des de la Direcció General d'Habitatge per fer arribar aquestes ajudes a les famílies i als joves que ho necessiten.

Ja ho he comentat abans, el Govern de les Illes no té totes les eines per actuar en el mercat de l'habitatge. Per això vull fer un mínim esment a la futura llei estatal per al dret a l'habitatge, que hauria de ser una realitat a finals d'enguany.

Aquesta llei incorpora moltes mesures d'estímul destinades que els petits propietaris s'animin a llogar els seus habitatges en unes condicions de preus avantajoses per als seus inquilins i, a la vegada, n'obtinguin importants beneficis fiscals amb deduccions que poden arribar fins al 90% de les rendes obtingudes amb aquests lloguers.

A més, s'aposta per un model urbanístic que ha de promoure habitatges de promoció oficial i ha de reservar sòl per a aquest tipus d'habitatge en els futurs nous desenvolupaments urbanístics.

En qualsevol cas, i fruit també de les peticions traslladades per aquest govern al Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, es proposen altres mesures per donar resposta a curt termini a problemes urgents d'habitatge amb la definició de zones de mercat en tensió o zones tensionades -en deim-, on els ajuntaments i les comunitats autònomes podran adoptar mesures extraordinàries de més impacte i que suposen un grau d'intervenció significatiu.

Entre aquestes mesures, probablement la de major impacte sigui la pròrroga automàtica dels contractes de lloguer durant un màxim de tres anys per a aquells habitatges ubicats dins aquestes zones tensionades, amb la limitació a l'actualització de preus que no podrà superar l'IPC.

Addicionalment tampoc no hi podrà haver pujades significatives entre contractes successius sobre un mateix immoble dins d'aquestes zones i, com a mesura més mediàtica, els nous contractes de lloguer d'habitatge habitual corresponent a propietats dels grans tenidors tendran un preu màxim de referència que no podran superar; és a dir, es fixarà per a ells un sostre de preus. La intenció manifestada de forma sostinguda pel nostre govern, a diferència dels territoris on governen conservadors del Partit Popular, és aplicar aquesta mesura, ja que pot ajudar a corregir situacions molt complicades i tindrà efectes immediats al nostre entendre.

A més i sempre que les dades ho permetin, és intenció d'aquest govern declarar com a zona de mercat tensionat el conjunt de les Illes Balears, atès que el problema és comú si bé hi ha diferents graus d'intensitat.

També en polítiques d'habitatge ens hem de referir a la importància dels fons europeus, com a una gran oportunitat. Parlaré dels fons europeus de rehabilitació residencial lligats al Pla de recuperació, transformació i resiliència, que representen una gran oportunitat per a la millora del parc residencial edificat a les Illes, si bé són també un gran desafiament polític i de gestió.

Les Illes Balears han rebut fins a aquest moment un total de 52,1 milions d'euros dividits de la forma que explicaré a continuació.

11,5 milions destinats a la convocatòria de rehabilitació energètica d'edificis públics d'ús públic i titularitat autonòmica, els famosos PIREP, que ja s'han seleccionat prioritzant instal·lacions sanitàries, educatives i culturals, ja que aquesta millora de l'eficiència energètica a més de suposar una reducció d'emissions i un estalvi energètic proporcionarà un major benestar als usuaris.

12,3 milions d'euros destinats a la construcció d'habitatges molt eficients que es dediquin a lloguer assequible o social, i que serà executat per l'IBAVI; 28,3 milions d'euros per a cinc programes diferents de rehabilitació energètica residencial orientats a la millora d'eficiència energètica d'habitatges, dividits en els següents programes: un, actuacions en l'àmbit de barri a zones delimitades pels ajuntaments i sempre amb un criteri eminentment social; dos, oficines de rehabilitació que han de ser la porta perquè els ciutadans demanin i tramitin aquestes ajudes i que, en el cas de les Illes Balears -i ho dic amb molta satisfacció-, s'han articulats a través de la col·laboració amb els diferents col·legis professionals, arquitectes, aparelladors i arquitectes tècnics i administradors de finques; tres, actuacions en l'àmbit d'edificis per aconseguir una millora d'eficiència energètica mínima del 30% i amb subvencions de com a mínim el 40% de la inversió realitzada; quatre, actuacions en l'àmbit d'habitatges individuals per actuar habitatge per habitatge amb una subvenció màxima del 40% de les actuacions per aconseguir la mateixa millora d'eficiència;

cinc, ajudes per a l'elaboració del Llibre d'edifici i projectes de rehabilitació energètica que permetrà subvencionar els projectes que després tendran també subvencionada la seva execució material.

El compromís que assoleix el Govern amb aquest primer bloc d'ajudes és aconseguir la millora de l'eficiència energètica de 4.000 habitatges a les Illes. En aquest sentit, la conselleria ja ha preparat dues de les convocatòries, que són les que corresponen als programes 4 i 5, que estan consensuades amb els col·legis professionals, que els acab de mencionar i, sobretot, per garantir la seva viabilitat i el seu màxim grau d'èxit.

Com és lògic el Govern de les Illes, tot i que destinàs el cent per cent del seu pressupost total a la construcció d'habitatges, no estaria en condicions d'afectar les dinàmiques macroeconòmiques que he explicat al començament de la meua intervenció i que dificulten l'accés a l'habitatge de les nostres illes; però el que sí es pot fer és, d'una banda, tractar d'atendre aquelles famílies a les quals el mercat no dona cap solució i, de l'altra, establir unes regles de joc que permetin l'estímul de la construcció d'habitatges a preus limitats. Aquest és el gran desafiament al qual ens enfrontem i en el qual ja hem fet algunes passes significatives. Per això, ens hem dotat dels següents instruments que detallaré.

Un, una llei d'urbanisme que fixa unes regles de joc molt més clares i es mostra inflexible amb els incompliments per garantir que es protegeix el nostre model territorial.

Dos, una normativa turística que regula de forma detallada i restrictiva la comercialització d'estades turístiques de vacances, amb prohibicions expresses a plurifamiliars, per protegir l'ús principal com a habitatge habitual.

Tres, una llei d'habitatge que defensa el paper central de l'habitatge de protecció oficial a la política d'habitatge i que permet fer efectives les mesures que estableix gràcies a l'articulació d'una veritable inspecció en matèria d'habitatge.

Quatre, la construcció d'habitatges de protecció oficial a un ritme molt gros per destinar-ho, no a la venda, sinó al lloguer social, per atendre aquelles famílies que no poden acudir a un mercat lliure.

Cinc, la mobilització de més recursos que mai per donar ajudes al lloguer i permetre a aquelles famílies que sí paguen lloguers de mercat recuperar part d'aquesta despesa per reequilibrar les seves economies domèstiques.

Sis, s'ha d'incrementar l'índex d'intensitat residencial en el cas dels habitatges de protecció oficial per poder fer més habitatges sense incrementar l'edificabilitat ni el volum, donant la flexibilitat necessària per atendre les noves necessitats de la nostra societat i fer-ho a preus assequibles.

Set -la darrera mesura presa fa escassament una setmana-, el Govern ha possibilitat la modificació dels preus de la nova HPO privada per tal de fer viable la construcció d'habitatges protegits, tant de lloguer com de compravenda, per part dels

promotors privats, preus que no es revisaven des de l'any 2008 i que ho podem fer ara.

Per tant -ja per concloure, com vaig de temps?-, les iniciatives se succeeixen des de la passada legislatura, i cada vegada tenim un model d'habitatge més clar i les eines legals per fer-lo possible. El gran desafiament és ara potenciar la col·laboració publicoprivada. En qualsevol cas, i a la vista que els processos de construcció d'habitatge no són immediats i els problemes que tenim sí que ho són, també els he de dir que aplicarem totes les mesures que ens permeti el nostre marc competencial, incloses les limitacions de preus, si l'Estat habilita els mecanismes necessaris per fer-ho possible.

Acab aquí, Sra. Presidenta, la meua intervenció i qued a l'espera dels seus comentaris també.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Així, per tal de formular preguntes o observacions, seguirem amb la intervenció dels diferents grups parlamentaris. Començarem, és un temps màxim de quinze minuts, i començarem pel Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps. Quan vulgui.

EL SR. CAMPS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Avui les meves intervencions les dividiré en dues i, ja que es tracta d'una compareixença a petició del Partit Popular, emmarcada dins l'article 192, vull que la meua intervenció sigui interactiva amb el Sr. Conseller i així podem aclarir les inquietuds i les coses que podem fer entre tots i que segur que són de l'interès dels ciutadans.

Sr. Conseller, molt bones tardes a vostè i a tot l'equip que l'acompanya. En nom del Partit Popular veim que tenen fruit a vegades les preguntes que feim els dimarts en sessió plenària. Avui matí, abans d'agafar l'avió, m'he passat per la promoció de Borja Moll, on li vaig mostrar un cartell de l'estat del pàrking, i veim que està completament net, està completament..., hi fan feina, de fet, avui matí. Per tant, agraesc que hagin fet cas a aquesta demanda, així com a altres que li farem durant la sessió d'avui i d'aquí a finals de legislatura.

Fent un poc de repàs, perquè repassant els *Diaris de Sessions* del darrer any, aproximadament coincideix des que vostè és conseller, dia 25 de maig vostè feia una sèrie d'afirmacions com, per exemple, que per fer debats amb el Partit Popular no feia falta portar gaire papers, el tema que vàrem deixar la comunitat..., vostè intentava confrontar l'estat en què la varen trobar vostès el 2015 amb la que nosaltres vàrem trobar, desgraciadament, el 2011, que era com una excusa, una justificació, que nosaltres no havíem apostat per l'habitatge públic. Jo vull, una vegada més, en nom del Partit Popular, dir i manifestar i reafirmar-nos que nosaltres apostam també per l'habitatge públic, però entenem que no pot ser que tots els esforços, com han anat fins ara, vagin dirigits només des de la part pública, perquè els recursos sabem tots que són limitats.

També havia fet afirmacions o comentaris de les rebaixes fiscals, així com també posava en qüestió les diferents intervencions que havia fet el Consell d'Eivissa per poder simplificar; una paraula que tots els grups parlamentaris solem utilitzar, però hi ha grups parlamentaris o en aquest cas formacions polítiques com és el Partit Popular que governa conjuntament amb Ciutadans a Eivissa, que sí que ha fet aquest esforç i que sí que veuen els seus ciutadans a totes aquestes gestions relacionades amb l'habitatge una certa agilitat, una certa simplificació administrativa que des del Partit Popular, aquí al Parlament de les Illes Balears, demanam que s'esforci el Govern perquè també sigui una realitat en tot el que pugui a través de les conselleries.

També ens comentava d'una sèrie d'objectius quant a aconseguir sòl privat per poder fer les promocions aquestes públiques, que també ha fet un comentari a la seva primera intervenció. M'agradaria saber quants de solars privats s'han posat a disposició de la conselleria per poder signar convenis i edificar habitatge públic. També, quant a aquesta..., reiterar aquesta agilitat administrativa.

A la seva intervenció de dia 8 de març ens va comentar, i avui també ha fet menció, el gran increment de població que tenim a les Illes Balears. Unes 20.000 persones ens va dir dia 8, avui ha fet unes xifres molt més generals. Està clar, ens identifiquem, és un problema que agreuja aquesta pressió que tenim quant a l'habitatge. Per tant, les administracions i el mercat privat ha de créixer a un ritme per poder donar resposta a aquesta forta demanda que patim. Per tant, entenem que vostès, des del Govern, han de fer més esforços per poder donar aquesta sortida.

Açò també em fa enllaçar amb una sèrie de punts que se'ls varen presentar fruit de la interpel·lació que havíem fet a principi del mes de març, i que el Govern dels 20 punts que després es varen transformar en 22, el Govern només en va aprovar dos i avui, aprofitant que el tenim aquí, ens agradaria que ens expliqués per què o quins motius són... que la confiança que poden dipositar els propietaris privats a poder cedir l'habitatge, si no hi ha més incentius dels que estan fent a dia d'avui, modificar les normes urbanístiques en sòls urbanitzables, en sòl urbanitzable, i que es pugui contemplar aquest creixement vertical per poder anar donant resposta a aquesta forta demanda i necessitat social que tenim.

M'agradaria ara que... un poc les preguntes que li acab de fer, idò em vagi contestant, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Donam la paraula al Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies. No tenc cap inconvenient a mirar d'anar contestant algunes coses, la veritat és que algunes de les coses que vostè diu, Sr. Camps, amb tot el respecte, no... no... no sé si és una reflexió que em recorda debats anteriors, ha començat, bé, agraint-me allò de Menorca, que haguéssim fet una actuació

a Borja Moll, bé, idò, jo crec que és la nostra obligació, no perquè ho digui vostè o perquè..., realment si hi ha una situació complicada l'hem de netejar, si està net i llest idò estam tots molt més contents.

Quant a allò altre, ha començat dient que jo el dia 25 de maig havia fet una afirmació que per discutir amb vostès no em feien falta papers, jo crec que això degué ser en alguna resposta d'alguna part de la seva intervenció també, que em degué dir alguna cosa, no era cap tema de..., en fi, mai no actuo ni amb "xuleria" ni amb prepotència -crec-, almenys voluntàriament, i no sé aquesta frase jo no la recordava. En tot cas, crec poder dir que la nostra política, la política que hem fet nosaltres durant aquests anys es reafirma com una política distinta i de molta més producció en matèria d'habitatge, que pot ser en comparació amb la que havien fet vostès, però en qualsevol cas no era per altra cosa.

És clar, ja sé que vostè diu que quan varen governar no tenien sous i no varen poder fer la feina, però és veritat que la comparació en aquesta matèria, amb altres no ho sé, ho poden justificar, però és així.

És clar, parla de tot un tema de la rebaixa de tràmits administratius, etc., jo no he entès molt bé això que tenia a veure amb la política..., que ho fa Eivissa i que Eivissa planteja aquests... No he entès molt bé això que tenia a veure amb la política d'habitatge. El que sí que li puc dir és que a Eivissa, llevat d'alguns ajuntaments, l'habitatge públic de cessió de sòl a l'IBAVI per construir habitatge públic està molt limitat en alguns ajuntaments, ajuntaments en aquest cas... a l'Ajuntament de Vila que sí que ha fet una aposta important en cedir solars molt valuosos, però és veritat que a altres bandes ens costa una mica més.

Parla d'aquesta qüestió de fer sòl privat, he entès que venia a dir el sòl dels programes urbanístics procedents dels urbanitzables que es puguin créixer ... donar-los més densitat o alguna cosa així, sempre que es faci habitatge públic. El darrer exemple que hem discutit i de què parlem és el Pla general de l'Ajuntament de Palma on el que es planteja és als nous creixements que hi hagi un percentatge més alt del que diu la mateixa llei de salut balear, crec que parla d'un 30%, que l'Ajuntament de Palma pot modular, els ajuntaments poden modular i poden fer-ho amb un percentatge més alt. I jo estic d'acord que s'hagi de fer, perquè la gran demanda és d'habitatge a disposició de la ciutadania en aquest sentit, sigui en règim com ho fa el Govern per lloguer, amb unes rendes controlades perquè no..., perquè hi ha gent que està fora del mercat evidentment, o sigui a preus taxats, a preus marcats, a preus topats -per dir-ho d'alguna manera-, a través d'una qualificació d'HPO perquè si no, ja sabem el que passa en el mercat lliure, que se'n va a uns preus prohibitius per a una part molt important de la gent.

Ara, dir-li ràpidament que aquesta qüestió és una qüestió bastant municipal. El Govern es posarà en mans de les densitats de... l'edificabilitat que marquin les normes urbanístiques. El Govern no marca -i li ho vaig dir l'altre dia a una pregunta parlamentària també- o quan hem preguntat pel Pla general de Palma. Escolti, idò el que digui el pla general, el Govern no té competències damunt..., podrà dir la seva opinió, això sí, però

no té competències sobre els ajuntaments; i major densitat, o major índex d'edificabilitat o major altura o el que sigui ho marcaran els plans generals municipals.

També és ver que el Govern es reserva..., no record a quina normativa és, a la normativa aquesta que es va fer a posta per a determinats plans especials, de poder tramitar a través d'un pla especial determinades situacions que els plans urbanístics no ho recullin, no?, però, si no és així el Pla General al final marca les densitats. Per tant, no..., no..., no és una qüestió tan del Govern, ho dic com a aclariment.

Bé, no sé si he... Em parlava també de les garanties que puguin tenir els privats per posar..., crec, els privats. Tenim un estat, jo vull pensar que tenim un estat de dret que garanteix que quan firmes un contracte s'ha de respectar el contracte i el que sí fa la Llei d'habitatge, que encara no està... en fi, està en tràmit parlamentari, com vostè sap, és que els grans tenidors tendran una limitació i els particulars que poden posar aquests habitatges a disposició de la gent per llogar tenen una bonificació damunt la base imposable de la renda de fins a un 90% d'aquells rendiments que vénen del lloguer. I això pens que és un estímul important que també per part de molts de diputats es reclamava que pogués ser així, que em pens que és un estímul important per garantir que es posin a disposició.

No sé si li he contestat tot, però en principi més o menys em qued aquí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Camps, vol seguir amb el primer torn?

EL SR. CAMPS I PONS:

Sí, gràcies, Sr. Conseller, quant a exemple que li he posat d'Eivissa em referia, per exemple, agilitar, suprimir o simplificar tràmits, la cèdula d'habitabilitat, les llicències de primera ocupació, etc. Per tant, en aquest tipus de simplificacions sí que afavorim l'habitatge, sigui privat o sigui públic. Per tant, els anim, els encoratj que facem feina en aquesta línia per al bé dels ciutadans de les Balears.

I quant al pla general i les competències pròpies de les administracions locals, com són els ajuntaments i el consell insular, és clar que cadascú té la seva competència, però a mi em sembla que si des del Govern fessin feina en un sentit i en una línia, així, quan li interessa al Govern treure decrets autonòmics i simplificar coses, aquesta urgència, aquesta necessitat que hi ha d'habitatge a mi em sembla que molts d'ajuntaments de les Illes Balears se sumarien a poder escurçar terminis.

Tornant a les preguntes, que m'agradaria que vostè anàs contestant, seria... a la moció també vàrem plantejar un punt que ens va sorprendre, no?, que un govern d'esquerres que s'anomena el govern de la gent, que votés en contra d'aquestes promocions de l'IBAVI que puguin donar cabuda, que puguin donar resposta a les famílies nombroses, que puguin destinar un pis, dos pisos, els que poguessin donar, com és que voten vostès que no?

Quant a la transparència i diàleg, caràcter obligatori al registre dels pisos desocupats. Nosaltres vàrem demanar també un punt que era un compartir, qualsevol administració comparteixen arxius per poder simplificar, que és una altra vegada torn a insistir en aquesta urgència de simplificar les tramitacions, i amb quina voluntat ho demanava el Partit Popular. Si vostès tenen aquest llistat, fruit de la Llei d'habitatge de l'any 2018 i vostès diuen que hem davallat de 1.400 a 645 habitatges de grans tenidors o de bancs, idò a mi em sembla, en nom del Partit Popular, ens sembla que si vostès compartissin amb els ajuntaments i els consells de cada una de les illes, aquestes administracions podrien fer feina per intentar de prop, de la proximitat podrien intentar posar mecanismes, com han fet en altres iniciatives altres ajuntaments, per poder posar en circulació aquest tipus d'habitatges.

Quant als locals comercials i aparcaments, tampoc no podem entendre com el Govern té un béns públics, com són, per exemple, els aparcaments, que vostè em va contestar fa un any que hi havia unes 500 i llargues places d'aparcaments buides a diferents promocions de les Illes Balears, que vostès ens votin que no sé a fer una gestió transparent, a posar un cartell fora d'allà on hi ha els aparcaments perquè puguin anunciar a les persones que visquin al seu voltant, a les persones que passen per allà, que vagin a fer feina, si tenen aquestes places buides, per què vostès han de dir que no al Partit Popular, que és una proposta de sentit comú, ens costa entendre-ho, i per açò aquesta insistència, perquè, fruit d'aquesta gestió que vostès estan obligats a fer, seria una manera de poder posar aquests recursos que generarien d'aquestes places per poder mantenir habitatge o per seguir construint habitatge públic.

També ens costa entendre -i de vostè, especialment, com a eivissenc- la problemàtica del solar que hi ha a Eivissa, com és que ens voten que no quan vostès al febrer de 2019 van firmar un protocol -jo sé que arribaven les eleccions el mes de maig de 2019-, però no entenem com el Partit Socialista ara vota que no una cosa de sentit comú. Tampoc no podem entendre la rehabilitació que li vam proposar via moció a un punt, al punt 19, rehabilitació del Camp Redó, tots els pisos públics, com és que voten que no quan és la seva obligació o, si no, conveniar-ho amb l'Ajuntament de Palma.

No puc entendre com avui ens ha anunciat 50 i busques de milions d'euros dels fons europeus i dia 8 de març ens varen votar -l'equip de Govern- en el punt 21è, que va ser a proposta del grup de Ciutadans, una esmena que nosaltres vàrem incorporar, i votaven que no per poder facilitar i poder impulsar temes d'habitatge i, per tant, tampoc no podem entendre que vostès ens votessin que no en el punt 22, quant als edificis turístics obsolets, a aquesta reconversió.

Per tant, aquest punts, com que no van quedar clar i nosaltres entenem que són força interessants per als ciutadans de Balears, avui que tenim més temps, idò voldríem que ens ho vagi contestant. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Donam la paraula al Sr. Conseller. Quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Potser a algunes coses, encara que sigui avui, com que no ho duia gaire preparat, potser jo no li sabré contestar, eh?, però faré el que pugui i segur que els meus ajudants em poden passar alguna cosa més sobre això.

Home, parlava de..., començant pel primer, efectivament, el Partit Popular té una..., jo conec bastant des d'Eivissa, ja des de fa molt de temps, aquesta obsessió amb el tema de les cèdules d'habitabilitat. Hi ha una gran cosa per llevar les cèdules d'habitabilitat, que puc entendre que són un tràmit que, tal volta, des d'un punt de vista de la simplificació pot semblar un tràmit, però la cèdula d'habitabilitat per molts de casos -i aquí crec que hi ha una mica el bessó de la qüestió-, en molts de casos és un element demandat per altres organismes i un element, un element..., no sé com dir-ho, jo no som gaire expert en això, però crec que té la seva part important per fer contractes de lloguer, contractes de subministrament, etc.; no només un element de control, que és el que potser és vol demanar, que es llevi aquest element de control, a vegades s'ha vist com un element de control urbanístic, perquè és una espècie de re-re-final d'obra, al final d'obra..., idò llavors hi ha un altre element que és la cèdula d'habitabilitat que ho fa possible... Hi ha aquesta espècie d'obsessió a llevar-ho. Jo no hi estic gaire d'acord..., que s'agilitin tràmits administratius, que siguem més àgils i que les administracions ho facem més fàcil, no dic que no; però llevar aquests elements que estan molt incorporats a la pràctica..., a mi, particularment, jo no hi estic gaire d'acord..., amb atenció a una espècie de simplificació administrativa, que jo tampoc no ho veig tant, crec que és més possible eliminar determinades gestions que no eliminar un tràmit que a mi em sembla que està molt incorporat a tot això.

Llavors, quant a les famílies, les promocions de l'IBAVI, si poden ser per a famílies més grans. Nosaltres feim pisos d'una, de dues i tres habitacions. Per tant, complim amb un programa que pot servir per a famílies nombroses. Avui en dia una família nombrosa es determina a partir de tres fills i, per tant, nosaltres creim que feim pisos també..., i aquest és un element que es posa a la sol·licitud i que es té en compte a l'hora de l'adjudicació. Per tant, no és veritat que no facem...

Vostè es queixa que li vàrem votar en contra una sèrie de coses. Si vol que li expliqui les raons per, de vegades..., i allà on governa el Partit Popular també en sap, perquè jo també he estat molt de temps a l'oposició amb governs del Partit Popular, i efectivament són perquè ho estàs fent o perquè ja ho tens previst o el que sigui, vull dir, no sempre votes en contra perquè no estigues d'acord amb aquella proposta, sinó per altres raons. Per tant, em sembla que això també és important dir-ho.

Compartir els arxius. Miri, una cosa que quedi clara i ho dic aquí tot, tot, claret: el registre de grans tenidors està a disposició de totes les administracions públiques que ho vulguin demanar, siguin ajuntaments, siguin consells, sigui el que sigui. Per tant, ja ho dic a partir d'ara -per si no ha quedat clar- no és un registre propietat del Govern, una altra cosa és que, bé, s'ha de fer un tractament informàtic com toca i s'ha de tenir una responsabilitat sobre aquests arxius, però està a

disposició de qualsevol ajuntament que ho demani. A això li puc deixar clar.

Tornam amb els aparcaments, Sr. Camps. Jo, de tot el problema d'habitatge que tenim a les Illes Balears, de veritat, em pens que l'aparcament, li don la importància que crec que ha de tenir, no la hi llev, són uns immobles i uns equipaments que tenim, públics, i n'hem de fer una bona gestió -i crec que la feim-, i crec que la posam a disposició de la gent, i n'hem llogat molts, i tenim contractes i tal, però li he de confessar que no ho és el principal problema que ens angoixa, a la conselleria, li ho dic així de clar, ho dic perquè també quedi clar. Per cert, tenim els mateixos aparcaments que teníem quan vostès eren al Govern i, amb sous o sense sous, estic segur que la gestió, com a mínim, s'ha millorat molt, s'ha millorat molt a partir d'ara, i crec que hi ha una..., estan tots més o menys bé, una altra cosa és que tot -com dic- en la vida, és millorable, però jo crec que és així.

El que vostè diu del protocol firmat l'any 2019, en relació amb uns terrenys cedits pel Ministeri de Defensa, patrimoni del Ministeri de Defensa, per la comissaria de policia d'Eivissa. En tornam a parlar d'això, tornam a estar en contacte amb el ministeri. És veritat que han passat uns anys que tampoc aquest no era un tema que hagués mogut ningú. Per cert, li he de dir, que aquest projecte va ser una iniciativa duta molt fermament pel Consell Insular d'Eivissa, el passat mandat, i aquest mandat, el Consell Insular d'Eivissa -que jo sàpiga- no hi ha mostrat un gran interès. A això li puc dir, perquè jo mateix n'he parlat amb el consell i amb el mateix conseller, i bé..., i, a més a més, vàrem quedar que el ministeri canviava el seu programa, i el que abans eren habitatges o pisos, ho volia amb un règim -diríem- dotacional en una espècie de residència. Per tant, ha canviat el seu programa, hem hagut de tornar a fer una valoració del que volen i el ministeri, a la darrera conversa que vàrem tenir, on hi havia el Sr. Robsy i jo mateix amb dos membres de Madrid, vàrem quedar que el que convenia era tornar fer una trobada amb el Consell Insular d'Eivissa per veure quina disponibilitat i quin programa, també, posava el Consell d'Eivissa, perquè, clar, si al final el tema és que l'IBAVI ha de construir per cedir-lo, tenim un elevat cost sobre aquest terreny. Per tant, és veritat que s'ha de refer aquest programa que ens demana el ministeri.

I bé, i tota la resta, els fons europeus ja els he explicat; i el tema de la reconversió dels edificis turístics és un tema que, com vostè sap, fa molts d'anys que roda, no ha tengut un èxit gaire important, no hi ha aquesta demanda, perquè tot això parteix que el Govern, l'Administració, posa a l'abast aquesta possibilitat, però pel que sigui, han de ser també els particulars els que acceptin aquesta reconversió, aquest traspàs, aquest esponjament, el que sigui, i no ha passat en aquests moments.

Per tant, em qued una mica..., em qued una mica aquí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Camps, ha esgotat deu minuts i mig, és a dir que n'hi queden quatre i mig. Si vol seguir amb aquest torn... Sí.

EL SR. CAMPS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Quant al tema de la cèdula d'habitabilitat, nosaltres entenem que una vegada el Consell d'Eivissa ho ha posat en marxa i dona bons fruits, ja que els tècnics entenem que són els garants, els responsables que han de garantir que l'obra feta en bones condicions.

Quan als punts de la moció, jo puc entendre que si vostè em comenta que estam fent, potser que puguin estar fent feina, idò més que mai no podem entendre que si vostès realment estan fent feina en una sèrie de punts, com pot ser el que ens ha comentat de registre, que ja és públic, està compartint, per què van votar que no? El més sensat hauria estat que vostès haguessin fet una esmena i que s'haguessin sumat a aquesta iniciativa i hauríem fet punt i final d'aquest tema i ja no hauríem perdut el temps avui.

Quant als aparcaments, quan jo hi insistesc, és que parlam de 225.000 euros, que deixam d'ingressar cada any. Per tant, em sembla que és una xifra important que podia donar resposta perfectament a famílies que no podran rebre ajuts perquè no hi haurà partida.

Passant ara a un altre tema, m'agradaria que també ens poguéssim explicar, ... vostè dia 2 de juliol, aquí, amb una sèrie de responsables del seu departament, va avançar que aquests 42 habitatges dels grans tenidors no seran els darrers que s'adquiriran enguany, perquè hi ha més comunicacions amb grans tenidors, un total de 14 d'aquests habitatges necessiten alguna reforma o condicionament per poder ser entregats. A mi m'agradaria saber si aquests 14 que vostè va anunciar on s'havien de fer unes obres, si ja estan fetes, si ja estan entregats, si ja n'han rebut més, com va anunciar amb aquesta visita o aquesta roda de premsa que va fer dia 2 de juliol.

Després també m'agradaria que ens expliqués ..., dia 27 d'agost de 2021, vostè va anar a fer una visita als habitatges de Calvià. "Estaran finalitzats a finals d'any", 27 d'agost, això és una foto que surt a la seva web de la conselleria. Finals d'any ha passat i no han estat entregats. I després passam a les promocions que està construint l'IBAVI i veim, "data d'inici setembre de 2020, data final d'obra el maig de 2022 i data d'entrega de claus, setembre de 2022". Açò ho diuen vostès i, per tant, ens plantejam nosaltres des del Partit Popular, com pot ser que vostè dia 27 d'agost anunciés que s'entregarien a finals d'any, que és que no tenia cap acte a l'agenda aquell dia? No entenem nosaltres com és que va fer aquest tipus d'afirmació.

I quant a ..., bé, aquí m'atur i m'agradaria que donés resposta a aquestes dues preguntes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Quan vulgui, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, efectivament, un de parell de qüestions. Torn insistir en la cèdula d'habitabilitat i li ho deixaré clar, per a nosaltres és un document bastant

necessari, no sé si imprescindible, per garantir que no hi ha infrahabitatge, que quedi clar perquè jo sé que hi ha ganes de llevar un tràmit més, de vegades -com dic- es considera una qüestió de control urbanístic, que no agrada a l'actual Consell d'Eivissa, i també ho sé, però en tot cas, va per aquest cantó.

Abans també una cosa, quan vostè em deia que havíem votat en contra de la moció i tot això, jo entenc que vostè m'ho digui a mi, però qui hi vota en contra és el Parlament de les Illes Balears. Ho dic perquè, ho dic perquè també..., clar, vostè presenta una moció, al debat es presenten coses que no són purament de Govern, si vostès insten el Govern a no sé què, el Govern lògicament haurà de fer-ho, si vol complir el mandat. Però, en principi, el Parlament té unes majories i vota una cosa o l'altra, ho dic també per aclarir.

Quant al tema de Can Escandell, una cosa que m'ha quedat que llavors he pensat també una cosa més per afegir. De Can Escandell no, el tema de la Comissaria de Policia. Una de les coses que ens falta, és saber quin nombre de gent demanen poder ubicar a la Comissaria d'Eivissa. I això ho hem de saber també, per començar a fer números, quanta gent, quants de metres necessiten, etc. Per tant, també no ens tiri només a nosaltres, jo entenc que la qüestió és carregar cap al Govern, però no és només aquest tema, no és només un tema del Govern. Per tant, que quedi clar.

Quant a allò que em plantejava ara, clar, les expropiacions, aquesta qüestió que diu dels grans, jo crec que era aquest tema dels grans tenidors, de les expropiacions temporals d'ús i el que volíem dir és que havíem iniciat tot un procediment, vàrem iniciar el procediment, ho vàrem notificar als propietaris, els propietaris varen tenir un temps d'al·legacions, molts d'ells varen poder demostrar i al·legar que estaven o bé en tràmits de venda o bé en tràmit de lloguer i es varen haver de retirar. Per tant, de la primera tanda que hi va haver-hi, al final vàrem quedar amb pocs habitatges entrats per aquest concepte, que són els números que jo li he dit abans, que ja no record.

I el tema de Calvià. Això hauré de mirar-ho una mica més. A Calvià, hi ha 4 promocions en marxa, 3 fetes per l'IBAVI i efectivament, pot haver-hi hagut algun retard. I una altra promoció, que és una parcel·la que es posa a disposició de la iniciativa privada, que finalment primer havia quedat deserta, que llavors sí que es va poder adjudicar, afortunadament, amb una cessió, amb una oferta de cessió d'una part i que fessin aquest edifici.

Per tant, això és una mica com està la cosa. No hi ha molta més qüestió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Camps, vol continuar? Endavant.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la propera setmana es té previst convalidar el Decret 4/2020, de 30 de març, i ens

xoca l'article 15, "mesures per assegurar l'equilibri econòmic". Quan vostès parlen que es tindran en compte a partir de dia 1 de gener de 2021 totes les obres públiques o privades que hagin estat licitades, o començades en aquest període. I clar, jo comparant, que és la meua feina de control i fiscalització a la seva conselleria, començam a veure, el Sr. Conseller deu ser conscient que la promoció de Calvià de 48, es va iniciar el setembre de 2020; els 57 habitatges d'Es Molinar l'octubre de 2020; Son Servera 42, setembre de 2020; Vilafranca 22, desembre de 2020; Eivissa, octubre de 2019; Inca, abril de 2020; Santanyí, desembre de 2020; i Eivissa, una altra, de 24, desembre de 2019?

Per què dic açò? Perquè si vostès mateixos no tenen en compte que segurament són els que més patiran aquest increment de preus per les circumstàncies de pandèmia, de la guerra, etc., vostès possiblement tindran problemes amb aquestes promocions.

Per acabar, el darrer tema...

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant, Sr. Camps, ja ha exhaurit el temps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Sí, vaig acabant. Avui en el Senat el Partit Socialista ha votat en contra, per poder mantenir viu aquest patrimoni històric marítimoterrestre, que són les casetes de vorera. En canvi, vostè a la seva conselleria, ja sé que no és fruit de la seva persona, però vostè ha d'assumir aquesta responsabilitat, a Fornells, per tant, vostè ja ha visitat aquesta obra, dissabte hi ha una manifestació convocada per diferents partits polítics, entre d'altres el Partit Popular, que m'agradaria que hi pogués assistir, perquè hi ha un clam ciutadà...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, ja passa d'un minut. Per favor acabi.

EL SR. CAMPS I PONS:

Vaig acabant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi ja.

EL SR. CAMPS I PONS:

En canvi, vostès...

LA SRA. PRESIDENTA:

Faci la pregunta per favor, Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

... amb diners públics, ja sé que no els agrada aquest tema, però...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no és que no m'agradi Sr. Camps, és que ha esgotat el temps. Per favor, faci la pregunta.

EL SR. CAMPS I PONS:

Nosaltres esperam que pugui escoltar Fornells aquest dissabte, a partir de les 12 del migdia.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Jo he de contestar això de Fornells també, o no?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí, ara té el temps esgotat.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Ha començat parlant del Decret 4/2020, que deu fer un parell d'anys que s'ha fet. Devia voler dir 4/22. Bé, jo crec que hem fet un decret en atenció, igual que hem fet un decret molt important per compensar moltes de les coses que han passat aquests temps d'inflació i d'augment de preus i que tenen una conseqüència important a moltes empreses. Per tant, crec que fem el que toca davant d'una situació excepcional. Som un govern que parla amb la gent, que parla a la mesa de diàleg, que parla en els àmbits del Pacte de reactivació econòmica i que fa aquelles coses que es demanen des dels sindicats i des de la patronal, per compensar aquelles qüestions. Jo no sé els costos que tindrà, però hem cregut important fer aquestes reformes i aquestes adaptacions, de la mateixa manera que ja ho havíem fet amb els contractes de l'IBAVI en algunes obres, sense tenir aquest decret, perquè hi ha contractes que permeten determinades revisions, quan es justifica que hi ha hagut determinats increments, i s'ha fet. Per això hem salvat moltes obres i per això hi ha hagut retards a algunes obres, però de moment, acabam quasi totes les obres que teníem previstes.

No m'ha dit d'Eivissa, a Eivissa també hi ha un cert retard, però les acabarem dins enguany. Igual que les de Calvià, es pot haver produït algun retard, producte de materials que hi ha hagut, però a vostès, que sempre fan un discurs bastant més catastròfic, pens que els agradaria que hagués anat més malament tot això. Però en realitat, no tenim una situació tan caòtica i som capaços de controlar aquestes situacions, i fem decrets perquè no és desequilibrin les qüestions econòmiques que es fan.

Quant al tema de Fornells. Jo lament molt que hi hagi això i vostè se sumi a aquesta cosa en lloc d'explicar que el Govern abans de fer aquest projecte va fer en una "muntanyara" de reformes al projecte, que ha modificat el projecte moltíssimes

vegades, que la millora que suposarà és molt important i que pensam que a la llarga serà un benefici per al conjunt de la zona. Vostès facin la política que hagin de fer, i, per tant..., però a una compareixença per habitatge no sé si toca parlar d'això, però, en fi, no vull eludir les meves responsabilitats (...).

Res més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Abans de passar al següent grup, li indic, Sr. Camps, que ha esgotat amb escreix els quinze minuts, quasi setze minuts; vull dir, que no tindrà segon torn de paraula. Passam al Grup Parlamentari Unidas Podemos. Sra. Santiago, quan vulgui.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gracias, presidenta. Sr. Conseller, no voy a negar que usted se encuentra en una situación muy difícil, que ha sido, además, heredada de otras consellerías y de otros gobiernos anteriores.

A lo que se resume es que la situación tan compleja que usted se ha encontrado al llegar a la consellería es fruto del pasado, de una dejadez política increíble, una huida hacia adelante en materia de vivienda que ha hecho durante años y años la derecha, pero, bueno, también algunos partidos que han gobernado en el Govern.

Está al frente usted de una consellería tremendamente compleja, pero también tiene mucha responsabilidad. Es inevitable, y sería por mi parte bastante hipócrita decirle que, aunque usted no trajo el problema y aunque usted ha hablado de políticas macroeconómicas, en las que podemos profundizar si usted quiere algún otro día porque a mí me gusta mucho el problema en sí es el sistema socioeconómico que rige la vida y que está precisamente no del lado de las grandes mayorías del país.

Pero bueno, a pesar de todos esos problemas y todas esas dinámicas macroeconómicas, a las cuales hay que ponerles freno y hay que ponerles solución, lo cierto es que el problema de la vivienda, a pesar de todas las ayudas que usted ha mencionado, está aumentando. Los datos lo reflejan muy bien. Hace una semana decían que los precios de la vivienda en Ibiza se disparaban aún más hasta ponerse la vivienda más caras de todas las Islas Baleares y una de las viviendas, uno de los metros cuadrados más caros de España.

Las medidas que usted ha mencionado son buenas, se están poniendo en marcha. Hay que poner eso en valor. Hay que decir que ha sido el gobierno progresista y han sido las últimas dos legislaturas las que han puesto en marcha una alianza sin precedentes en materia de viviendas, unas medidas moderadamente valientes para frenar el problema de la vivienda y proporcionar ayudas a quienes más lo necesitan. Todo se traduce en ayudas, subvenciones, en oficinas, puesta en marcha de oficinas del IBAVI, ayudas complementarias, todo eso está muy bien, pero es verdad que, como usted decía, hay problemas macroeconómicos y al final esto no dejan ser unos parches que no se van a solucionar si las políticas públicas, en general, no se sitúan en la parte más fuerte de la

sociedad, del lado de la parte más fuerte de la sociedad, es decir, las grandes mayorías. Esa es la parte más fuerte, es también la parte más debilitada, pero no es lo mismo.

Voy a matizar también que desde hace muchísimos años la sociedad civil se viene manifestando por el derecho a la vivienda, no solo en el 15M, ya venían de antes, asociaciones, plataformas, entidades que exigían a los gobiernos de turno - porque eran de turno porque se turnaban- elegían, exigían precisamente que se cumpliera el mandato constitucional del derecho a una vivienda digna.

El problema lo trajeron las políticas neoliberales, profundamente neoliberales del Partido Popular. Fue la derecha que alimentó el problema de la vivienda, lo dejaron inflar sin responsabilidad alguna por a quién iba a explotar.

El problema de la vivienda por fin -y por desgracia- explota a las grandes mayorías de este país, y así, como resultaría hipócrita decirle que su consellería está funcionando de maravilla, también sería injusto decir que usted no tiene la solución. Alguna solución sí que hay, porque, si no es en un gobierno de progreso, ¿quién va a solucionar el problema de la vivienda, Sr. Conseller? Si no somos nosotras las que lo solucionemos, no lo va a solucionar desde luego la derecha, que lo trajeron ellos. Porque si no es un gobierno de progreso el que se posiciona al lado de las grandes mayorías y no al lado de las élites, entonces, ¿quién se va a posicionar al lado de las grandes mayorías? Las derechas son las que han provocado este problema, han priorizado siempre los beneficios de unos pocos a la protección de la mayoría, han dejado absolutamente a la deriva el derecho a la vivienda digna, y no van a ser ellos quien lo solucionen. Tenemos, por lo tanto, una gran responsabilidad.

Sobre el tema de las propuestas que Unidas Podemos ha hecho hoy mismo al Gobierno, yo le quiero preguntar ¿qué opina sobre esas enmiendas que hemos presentado al Congreso? Son 31 enmiendas que Unidas Podemos ha presentado que no llevan la firma del Partido Socialista. Aquí estamos para ayudar a la gente. Yo no entiendo otro motivo más altruista de ayuda a tu país, de ayuda a tu patria, que hacer política. Y no es una..., esto es precisamente una cuestión del Estado, pero, ¿aquí qué va a pasar si el Partido Socialista no firma con nosotras las enmiendas que hemos propuesto a la ley de vivienda?

Respecto a algunas iniciativas que personalmente he presentado en materia de vivienda, han sido pocas, porque mi compañero Pablo Jiménez es el que hace el trabajo en este campo, pero yo, como diputada ibicenca, tengo también que responder a la sociedad ibicenca y también a mi partido, he hecho algunas preguntas, algunas iniciativas que se han aprobado en el Parlamento; algunas se han solucionado ya, y otras no. Le comento, por ejemplo, el tema de recuperar las ayudas VPO e incluir en todas las islas medidas territorializadas, proyectos, mecanismos públicos que permitan el acceso a la vivienda desde el cooperativismo y otras fórmulas colectivas alternativas que eviten el endeudamiento para toda la vida; ahí no tengo, no he tenido respuesta. Aun así, yo quiero dejar aquí constancia de que su consellería me ha respondido a muchas cuestiones.

En segundo lugar, respecto al Govern de les Illes Balears le pedíamos elaborar un diagnóstico territorializado por isla que permita conocer la situación real del territorio y las posibilidades de ampliar el parque público de vivienda. Yo esta cuestión la puse aquí, en esta iniciativa, porque me preocupaba fundamentalmente el problema de la vivienda en Ibiza. Ustedes me respondieron y me dijeron que de las 72 administraciones que tenían que responderle solamente seis dijeron cuánto territorio tenían disponible. Entonces, yo pregunto ¿de verdad no hay mecanismos a cómo estamos en el problema de vivienda?, en la situación en la que estamos, ¿no hay mecanismos de alguna manera para obligar -obligar- a los ayuntamientos a que cedan, a que pongan a disposición la información necesaria, a que cedan sin excusas los terrenos que tengan que ceder para construir viviendas?, ¿de verdad que no hay, a pesar de que ha habido una ingeniería legislativa complejísima a lo largo de muchísimas legislaturas que ha favorecido durante años la especulación inmobiliaria, la cesión de terrenos al antojo del gobernante, el cambio de uso del suelo y terreno como se ha querido y más en este país, el urbanismo a la carta que se ha tenido en Ibiza y en esta comunidad autónoma, y la conselleria no puede obligar a los ayuntamientos a poner la riqueza de la comunidad autónoma al servicio indiscutible del interés general?

El reglamento de vivienda, también le quería preguntar sobre este tema.

También le quería preguntar sobre el calendario que hay previsto para los pisos nuevos de las familias de los Don Pepe en Ibiza; sobre el tema de las firmas del convenio; el solar que tiene que ceder el Ayuntamiento de Sant Josep...

Como le decía, Sr. Conseller, yo no tengo nada en contra de su persona, sé que es una conselleria tremendamente compleja y que el problema de la vivienda no se va a solucionar de un día para otro. Se están haciendo muchas mejoras -como digo- pero mi responsabilidad como diputada, mi responsabilidad como persona que vive en Ibiza y que tengo a toda mi familia allí, que me he criado allí y que estoy defendiendo ese territorio en concreto, porque he sido elegida desde allí, tengo que decirle que si no es este gobierno, si no es este gobierno progresista el que soluciona el problema, entonces ¿quién lo va a hacer?

Le repito: la derecha no va a solucionar este problema y, si no lo hacemos ahora, si el Partido Socialista no acepta las enmiendas al proyecto legislativo, en el Estado, de vivienda, entonces Unidas Podemos se va a quedar solo defendiendo a las familias, defendiendo a los trabajadores y a las trabajadoras, defendiendo a los funcionarios del Estado que no pueden venir aquí y que no pueden permitirse el lujo de tener una vivienda y, al fin y al cabo, lo que se está haciendo es deteriorando el estado del bienestar.

Siento la dureza en la intervención, Sr. Conseller. Las noticias son devastadoras. Yo, como he dicho, estoy aquí como ibicenca también e Ibiza padece una grave situación de violencia habitacional.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Té la paraula el Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sra. Santiago, estava pensant que és la primera volta, vostè i jo som d'Eivissa i és la primera volta que tenim un debat entre... sembla estrany, però és així, he hagut de venir jo al Govern balear, vostè és la diputada aquí, per tenir una xerrada que supòs que no la podríem aprofundir molt més, que hauríem de parlar -com deia en una part de la seva intervenció-, això donaria per molt i hauríem de parlar-ne molt, només de parlar d'Eivissa ja tendríem un bon debat i imagini's parlar de tot, perquè... no sé, si vostè es considera només diputada d'Eivissa, jo som..., m'agradí o no, som conseller de totes les Illes Balears i intent fer-ho. És veritat que també tenc el naixement a Eivissa i tota la meva vida l'he passada allà i ara he fet tot això aquí. Tanta sort que ha dit que no tenia res en contra meva, la qual cosa li agraeisc molt, a pesar del seu to.

Jo ja sé que vostè té una vehemència important, l'he sentida, la primer volta que la vaig sentir vaig quedar espantat de les crítiques que ens feia. Aquell dia sí que es va tallar poc, perquè era en campanya electoral, i vostè va arriar a tot el que havia d'arriar i vaig dir: "Bé, està bé, si hem de governar junts, ja ho veurem", però bé, està molt bé.

En qualsevol cas, li agraeisc... li agraeisc molt que entengui que estam en una situació difícil, li agraeisc molt també que compregui el problema i que reconegui potser que tanta sort que hi hem estat nosaltres en aquest govern, perquè si hi haguessin estat uns altres..., potser si no haguéssim pres totes aquestes mesures, si no haguéssim fet tota aquesta política durant aquest temps, jo no sé com estaríem ara; una de dues: o amb totes les illes destrossades de ciment i formigó, perquè la solució que pareix que han aplicat en altres bandes els partits conservadors és posar a disposició més sòl per construir més, i aquesta s'ha vist que no és una solució correcta, però no fent polítiques i destinant recursos públics a allò que s'ha de fer, a control dels grans tenidors, etc.

Jo entenc que, per a vostès, mai no serà suficient, perquè vostès tenen una..., no serà suficient?, o són més exigents, per dir-ho d'alguna manera, i potser nosaltres ho veim d'una manera més possibilista també. Veurem al final. Però sí que li he de dir una cosa: Balears ha estat la primera -Balears, com a comunitat autònoma- a aconseguir una llei que anteposa la funció social de l'habitatge i l'Estat la copia. És clar, vostè em dirà que és perquè..., bé, no ho sé, perquè Podemos ha estirat el Govern o el que sigui, ha... tirat de... bé, jo també podria dir que ha estat perquè a Balears ha estat pioner i valent un govern presidit per una presidenta socialista amb el suport de Podemos i de MÉS per Mallorca i d'altres partits, per fer això, però ha estat així també.

Per tant, tots tenim aquí alguna cosa a dir, i al final si ens hem de barallar per veure qui és més progressista, bé, idè és una baralla que al final crec que ens durà a un bon lloc.

Nosaltres, amb aquesta llei que tenim aquí a Balears i que es va aprovar..., que tampoc no me la vull atribuir, no és mèrit meu, jo no era al Govern, vàreu ser els diputats els que la vàreu fer i hi varen treballar molt tots els tots els grups parlamentaris, em consta perquè així ho vaig viure i així ho sé i així ho he viscut, però hem arribat quasi al límit competencial que tenim. És clar, es demana més, però és que no és fàcil. Algun diputat ens demanava fins i tot que aplicàssim el control dels preus dels lloguers amb una habilitació més o manco com el que ha fet Catalunya i bé, idò Catalunya ho ha fet d'una manera una mica forçada, finalment, la llei catalana també s'ha vist que ha estat suspesa, recorreguda, bé, perquè nosaltres creim que s'han de tenir en compte aquestes coses.

Una altra qüestió que vostè em planteja, vostè em diu, què farà...?, m'interpel·la a mi com a conseller, jo entenc el debat, eh?, i a més m'agrada, però m'interpel·la a mi com a conseller balear, que al final jo som conseller i segueix les directrius i faig la política que té marcada el Govern, però no som qui dóna instruccions als diputats nacionals perquè votin les esmenes que vostès han presentat a Madrid. Ho dic també per centrar-nos i això ho entendrà perfectament.

Jo entenc que... jo no he estudiat aquestes esmenes, però... entenc que fa el seu discurs i diu que són esmenes que ha presentat en solitari Unides Podem i que no ha tengut el suport del PSOE. Bé, crec és un debat que no sé si es correspon molt a una intervenció parlamentària que jo he fet de la política d'habitatge del meu govern. Vull dir, ho duim a un altre terreny, ja em permetrà que almanco li ho digui. Per cert, Podemos també s'ha desmarcat d'algunes esmenes aquí en el nostre parlament, que després sí que les han votat a favor, però algunes vegades també hem tengut aquestes discussions i formen part del debat parlamentari.

Jo esper que, en fi, que... llavors vostè em preguntava per un parell de qüestions com el tema de la... aquesta voluntat de fer més accions cooperatives. Aquesta és una iniciativa que el Govern em consta, perquè jo ho havia parlat molt amb l'anterior conseller, que hi havia molta voluntat d'impulsar aquesta qüestió, però també reconeixem-ho, per una cosa a per l'altra, per tema de... què sé jo, tal vegada de falta de... d'aquesta habitualitat en aquesta qüestió, aquí no és molt habitual això, costa, s'han de posar d'acord una sèrie de persones, han de confiar mútuament entre elles, probablement hi ha una qüestió de garanties mútues que salvaven uns entrar altres, etc. Jo, pel que he pogut estudiar i pel que pogut saber no és una qüestió fàcil que es dugui a terme, tant de bo es pogués fer i hi hagués més ànims fer aquest tipus de fórmules. El que passa és que no ha anat molt bé.

Havia demanat també un diagnòstic per illes o fer una territorialització d'aquests diagnòstics, no? Ho podem fer, però al final i potser sí que tendria alguna algun avantatge, però jo vull pensar que el problema és bastant comú. Tal vegada a Eivissa està en un grau més elevat, no?, perquè és una illa amb el territori més petit, bé, a excepció de Formentera, però de les altres illes el territori més petit que Menorca, té més densitat de població, té més activitat turística, i això sí que té una diferència, però vaja..., i potser uns preus o una pressió una mica més elevada, però com he dit jo abans en la meua intervenció, totes les illes -totes les illes- crec que mereixerien

el tractament de illes tensionades perquè al final hi ha tan poca distància unes de les altres que anam per aquest cantó.

Llavors, home, diu que hauríem de fer complir els ajuntaments, aquesta també..., jo hi coincideixo, el que passa és que tampoc des del Govern, bé, podem ser imperatius, però basta un punt. La Llei d'habitatge obliga els ajuntaments a comunicar aquells solars que tenen disponibles per si podem pensar en la possibilitat de fer habitatge públic -primera-, i això ja ho diu la llei, i això ho hem recordat a tots els ajuntaments i tots els ajuntaments, vull pensar que tots els ajuntaments que tenien disponibilitat de terrenys ens ho han comunicat. Vull pensar que sí. És ver que no... pot ser que no hem anat a comprovar ajuntaments per a ajuntaments en el Registre de Propietat, si tenen un solar inscrit i no ens l'han comunicat, això probablement no ho hem fet, però vull pensar que els ajuntaments ens ho han comunicat.

També dir-li una cosa: primera, els ajuntaments, a pesar que vostè diu que no, els ajuntaments tampoc no tenen tanta..., és ver que han fet urbanisme -alguns- una mica salvatge, històricament, però ara mateix el que tenen són normes urbanístiques molt obsoletes que necessiten de revisió i que necessiten de renovació de tot això. Una; i dues, li diré una cosa, amb l'oferta que tenim ara de sol a l'IBAVI, tenim molt esgotada la nostra capacitat de fer coses. Ho dic perquè ens poden oferir més coses, però no es pensi, si ens n'oferissin moltes més, tal volta tampoc no les podíem atendre, perquè tenim una capacitat limitada; fins i tot les empreses tenen una capacitat limitada de construcció. Has de fer els projectes, els has de licitar, has de fer, has de construir, ... En fi, això és el que li volia dir. Jo entenc el seu discurs i compartesc -no del tot, però en bona part- la seva vehemència, però algunes coses no els hi puc acceptar.

Dues coses més per acabar, que m'importen molt, i que sí que vull donar alguna explicació. Avui surt una notícia en relació amb els solars de Sant Josep, que vostè n'ha parlat. Efectivament, a mi m'ha sabut greu, però jo vaig fer unes manifestacions ahir, als diaris, als mitjans de comunicació, dient que "només Vila", em referia a cessions formals; és veritat que a Sant Josep havia posat a disposició dos solars molt petits, és veritat, que s'ha de veure quina edificabilitat tenen i que estan en estudi, però no hi ha una cessió formal d'aquests. Ho dic perquè jo no vaig fer aquest matís, i la veritat és que l'ajuntament de Sant Josep, que me l'estim molt -com vostè deu suposar-, que me'ls estim molt a tots, segurament no li ha caigut bé que no digués això. Però, bé, ho dic ara.

I en relació amb els conflictes dels apartaments Don Pepe, com vostè sap molt bé, també, hi ha tot un full de ruta, que està complint; reuneix la comissió tècnica que serveix a la comissió de seguiment per aprovar ja un esborrany de protocol que posarem a disposició dels veïns, aviat; no li puc dir data, però aquesta és la intenció. I dins aquest mes d'abril es reuniria la comissió formal de seguiment, on són presents també els veïns i on és present l'ajuntament, i on és present el Consell, per també constituir aquesta comissió; em consta que l'ajuntament de Sant Josep també està amb el terreny, i també li puc dir que hem començat a parlar amb els que han d'elaborar el projecte de construcció.

Per tant, segurament no fem la via que tocaria, però no estam aturats en aquest aspecte per donar una solució que jo crec que serà -vull pensar-, que serà bona, que ha de ser acceptada per tots els veïns, però jo crec que en bona part ja està sent bastant acceptada, perquè hi ha confiança que ho farem, i a això crec que vostè ho sap i jo també.

Gràcies.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Santiago. Vol continuar?

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Muchas gracias, Sr. Conseller, por contestar. Espero que sigan teniendo en cuenta que la vivienda no es un bien de mercado, es un derecho constitucional, y esperamos que podamos terminar esta legislatura dejando un poco mejor todo este asunto, tanto desde el nivel estatal como aquí, a nivel autonómico y, sobre todo, que quede bien claro que, si la derecha ha traído el problema no pueden solucionarlo ellos ni quienes sean sus socios.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. No hi ha preguntes, ha consumit deu minuts i trenta segons. Per tant, li queden encara quatre minuts i mig per al segon torn, si el volgués esgotar. Passam al Grup Parlamentari Ciudadanos. Sr. Pérez-Ribas, quan vulgui.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, presidenta. Bé, Sr. Marí, benvingut, gràcies per assistir, també al seu equip. No és la primera compareixença que fa aquí, i bé, estic content perquè ara sí que ja du el temps suficient per començar idò ja a no poder dir que acaba d'arribar, com va fer l'altra ocasió.

Coincidim amb moltes iniciatives que fa la seva conselleria. Evidentment, des del Grup Parlamentari Ciudadanos estam absolutament a favor, i això ja ho hem manifestat en moltes ocasions, de la construcció d'habitatge públic, és una necessitat i, evidentment, donarem suport a tota la construcció d'habitatge públic, com més, millor. I discrepem amb determinats aspectes de les seves polítiques, ja des de pràcticament el primer dia i ja des de -també- des de l'anterior legislatura.

Bé, volia iniciar, respecte del que s'ha comentat abans, la bombolla immobiliària va explotar el 2007, el 2008, i en aquella època governava Zapatero, i, a més a més, ja feia tres anys que governava. I jo record en aquell moment - professionalment em dedicava a això- i era dels que insistia que, si el Govern no prenia mesures, teníem un programa molt greu de bombolla immobiliària i, finalment, el govern socialista no va fer res, i això va crear un problema gravíssim a moltíssimes famílies que es van veure en tema de desnonaments i de situacions gravíssimes, que hi havia molta gent -ja en

aquella època, entre d'ells, jo mateix- que insistíem que s'havia de buscar alguna mesura per evitar el creixement indiscriminat de la bombolla immobiliària. Però bé, només aquest matís i el Partit Socialista, en el seu moment, també va ser responsable d'una situació dramàtica immobiliària. És un tema que es refereix al que han parlat abans.

Respecte de la seva intervenció d'avui, Sr. Marí, la situació immobiliària d'accés a l'habitatge dels ciutadans de les Illes Balears és dramàtica, és dramàtica i molt pitjor, molt pitjor que el 2015; ha empitjorat i totes les dades, fins i tot grups que donen suport al Govern ho estan dient també en les seves declaracions, la situació de l'accés a l'habitatge ha empitjorat, principalment perquè en la legislatura passada -i vostè és una herència que rep- no es va construir habitatge públic, no es va construir. Es va redactar la Llei de l'habitatge, és ver, i es confiava que amb els milers i milers d'habitatges buits, que es deien en titulars de premsa, que deien 8.000 habitatges buits, amb això ja bastarà per -si s'expropien tots- ja bastarà per solucionar el problema de l'habitatge. I, clar, amb aquesta justificació, vostès o els seus precedents, no varen iniciar cap obra de d'habitatge públic. Evidentment, tot allò era mentida, bé, els que estàvem en el mercat immobiliari ho sabíem, no hi havia tants milers d'habitatges buits; i la raó, la raó era la que vostè mateix acaba de dir: el creixement demogràfic que s'esdevenia a les Illes Balears era brutal, ha estat brutal en aquests darrers vint anys; i l'increment d'habitatges d'obra nova en cap moment no acompanyava aquest creixement demogràfic, i jo tenia alguna dada que demostrava que amb el creixement demogràfic que hi havia hagut a les Illes Balears ja es menjava pràcticament els habitatges buits que hi podia haver en aquell moment, però bé, es va tirar endavant i ja..., bé, després en parlarem.

Vostè diu que el Govern ha estat pioner i valent. Bé, el Govern es trobava en una situació dramàtica quan a l'inici d'aquesta legislatura, el 19, sense habitatge protegit, amb una situació difícilíssima per a accés a l'habitatge i, sobretot, per als joves; o feia alguna cosa o encara anaven a pitjor. I han fet, han fet actuacions, però, encara i així, hem anat a pitjor.

Dir que això és pioner i valent... Bé, vostès van haver de fer el que van poder, perquè, és que, si no feien res, la situació hagués esdevingut..., bé, no sabia com descriure-la.

La Llei d'habitatge, bé, no va solucionar, evidentment, el problema greu de l'accés a l'habitatge, com tampoc la Llei d'urbanisme, com vostè mateix ha reconegut ara mateix, tampoc no va ajudar perquè els ajuntaments tinguessin al dia els seus plans generals, que això també es deia, i que l'urbanisme de les Illes Balears permetés obtenir llicències en tres mesos. La Llei d'urbanisme tampoc no va solucionar els problemes que hi havia en aquell moment.

Sobre la diagnosi que ha plantejat, estic d'acord, excés de demanda, hi ha un excés de demanda pels motius que vostè ha manifestat. Res a dir. En el tema de l'oferta, sí que hi ha un problema a les Illes Balears, que no ha anomenat, evidentment perquè no interessa anomenar-lo. No ha dit que hi ha un problema greu d'habitatge assequible, d'oferta d'habitatge assequible, i això sap que ho hem discutit en moltes ocasions. El problema que tenim a les Illes Balears és que la major part

de les promocions no es fan orientades a classes mitjanes, es fan orientades a estrangers o a persones d'alt poder adquisitiu. Això es podia haver evitat, es podia haver evitat. I nosaltres, des del primer moment, hem insistit en aquest tema. Però, clar, obviar aquesta situació, fa que no es faci res i, clar, evidentment, la major part dels promotors troben molta més rendibilitat fent promocions per a compradors d'alt poder adquisitiu que per a habitatge assequible. I tenia solució això, però bé, ja en parlarem després.

S'ha compromès que a final de la legislatura el parc de d'habitatge social s'incrementi en 1.160 habitatges, que evidentment té tot el nostre suport i esperem que així sigui. És veritat que aquesta xifra ha anat davallant, a l'inici de legislatura es parlava de 1.800 habitatges, ara ja estam en 1.160 i esperam que no es toqui més a la baixa. Però ja quan l'anterior conseller ens va anunciar que hi hauria 1.800 habitatges, ja ho vàrem dir, això és absolutament insuficient, les llistes d'espera de l'IBAVI, ... bé, la darrera xifra que tenim eren de 8.000 persones. És veritat que vostè va dir que hi havia moltes duplicitats i que s'havia de purgar. Bé, no sé si em pot dir ja exactament si tenim una llista més fiable; però bé, per molt que hi hagi duplicitat, no estarà molt enfora de les 8.000 persones.

Vaig seguint el seu discurs. Sobre el nombre d'habitatges en construcció, perfecte, sí que es mantenen els de la seva darrera intervenció, el 645 habitatges en construcció de les 26 promocions i esperam que aquesta línia o aquests projectes de construcció no es vegin perjudicats per aturades derivades de l'escassetat de materials o d'increment de preus de materials, que això no sé si ho recorda, ja fa un temps que en vàrem parlar en una pregunta parlamentària, que vostè va dir que, bé, que ja es buscarien fórmules en cas que hi hagués algun problema en tema de pujada de preus de material. I ara, com ha dit el Sr. Camps, ja s'està en el proper decret llei, intentant buscar solucions, perquè evidentment, el que no ens podem permetre com a societat és que aquestes obres quedin aturades, això seria un desastre i nosaltres li recriminàriem com a oposició.

Sobre la gestió de sostenibilitat, sobre la qualitat dels habitatges de l'IBAVI, bé, aquí ens té al seu costat. Evidentment, les construccions d'obra nova que es construeixin de cara a habitatge social de l'IBAVI, han d'estar amb els millors estàndards de sostenibilitat, els felicitem pels premis obtinguts, el que no hem d'oblidar és que tampoc això no hauria de significar uns increments de preu, perquè el que ens interessa és construir el màxim possible d'habitatge i ser molt eficients amb els diners públics, que tant han costat als nostres contribuents, perquè es puguin construir el màxim d'habitatges socials.

I això ja és una opinió personal, aquestes obres que han tengut premis i al final arriben a ser promocions de 5, 6, 10 habitatges i és que això, per a una obra pública, promocions tan petites fan com ..., home sap greu, fem obra pública en promocions, que n'hi ha, n'hi ha de 48, intentem fer promocions més consistents, que realment fer una promoció d'habitatge públic de pocs habitatges costa molt més, perquè sí que he mirat pressuposts i té un cost important per al ciutadà i al final acaben sortint pocs habitatges. És veritat que a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera serà difícil

trobar solars grans, però hem d'intentar que les promocions siguin tants grans com sigui possible.

Bé, sobre els temes polèmics, de la cessió temporal que vostès van manifestar en unes declaracions del Sr. Robsy, que deia que això eren expropiacions. La paraula "expropiació" queda molt..., per ventura sí que omple un titular, però desincentiva i crea una situació d'alarma i fa una sensació d'inseguretat jurídica molt important. Jo els demanaria que utilitzin, com està utilitzant ara vostè, el tema de cessió temporal obligatòria, que és el que és i no busquem altres paraules, que sonen populistes i que, a més a més, no és el que s'està fent, perquè vostè ho ha dit, vostès van treure un llistat d'unes 56 -si no recordo malament- i a moltes el propietari va justificar la seva situació i les que al final, sé que algunes es van aconseguir comprar, no llogar, sinó comprar per tanteig i retracte i les altres segurament aniran de lloguer, però, segons fins on arribo a saber, la major part, habitatges de la SAREB, que els habitatges de la SAREB es podien haver negociat independentment de qualsevol llei i de qualsevol..., o sigui en una negociació Govern-SAREB es podrien haver aconseguit habitatges.

El registre d'immobles desocupats, aquest és un tema..., aquí hi ha un relat, hi ha un relat molt... que queda molt bé. El relat és que aquest registre era de 1.400 habitatges i gràcies que hi havia aquest registre, es van espantar els propietaris i els varen posar al mercat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pérez-Ribas, li he de dir que li queda menys d'un minut.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Val.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ho dic per si vol fer la pregunta.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

M'he emocionat, em queden quatre fulls. Bé, evidentment els fons d'inversió no tenen cap interès a tenir habitatge buit, perquè si no, no els sortiren els comptes. És mentida que els fons d'inversió especulen amb habitatges buits. Especulen amb habitatges explotats, però amb habitatges buits, no hi ha cap fons d'inversió que especuli, perquè no té cap sentit econòmic.

Dir-li que, si em pot explicar més, com ha anat la col·laboració publicoprivada a la promoció de Calvià.

Habitatges dotacionals, que sé que s'estan fent a Palma i algun altre municipi.

I recriminar-li que l'índex d'intensitat residencial, que ha dit que s'ha incrementat, però que això només afecta obres de l'IBAVI i que això s'hauria...

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant, Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

... de fer extens a tota la resta de promocions. I gràcies per la paciència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Ara té el torn el conseller. Li comunic al Sr. Pérez-Ribas que ja ha esgotat el temps, per tant, no tindrà segon torn.

Sr. Conseller, quan vulgui passi a respondre. Gràcies.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Pérez-Ribas, per les aportacions al debat. Crec que vostè i jo en algunes coses no coincidim, vostè les ha dit, però en general crec que tenim una visió..., en algunes coses que podríem compartir segurament diagnòstics i aquestes coses, segur que, pel que vostè ha dit, ho compartim i jo me n'alegr.

Home!, vostè ha començat dient, clar, amb aquest equilibri, perquè no es pot separar massa ni del Partit Popular ni de l'altre quan no ha fet la primera observació dient que, bé, que també era culpa de Zapatero i del PSOE. Home, la crisi provocada per Lehman Brothers a Espanya i Portugal, que és l'origen de la crisi, qui era president d'aquesta empresa llavors va ser ministre del Partit Popular, i crec que té molt a veure també amb tot això, amb aquestes polítiques absolutament..., que ens varen afectar durant molt de temps.

Llavors hi ha..., clar, vostè diu, el parc públic és insuficient, no hi ha prou parc públic. Efectivament, les ràtios que qualsevol país europeu, això no fa falta ni que en parlem, ho hem dit moltes vegades i tal. Per tant, sempre partim d'aquest dèficit. Per cert, quan vostè parla dels 1.800 que..., aquest tema de 1.800 i 1.100 que deim ara. Els 1.800 són els que hi havia el 2015. Sí, 1.800, 1.700 i busques, 1.800, i llavors els que farem..., nosaltres no hem dit mai que féssim 1.800 habitatges nous; hem dit sempre mil i pico. Bé, idò, si ho hem dit era un error; 1.800 no els hem tengut mai als nostres càlculs. No crec que haguem errat tant els tirs, però bé.

Llavors, parlava també de 2015 a 2019 que pensant que només fent la llei ja ho arreglaríem tot i no férem projectes. A veure, crec que el 2015 aquest govern va fer una aposta decidida per l'habitatge públic i va començar a preparar projectes d'obra que tenen una opció lenta. Primer, hem d'aconseguir els terrenys dels ajuntaments. Es va anar darrere tots els ajuntaments per fer-ho. Jo em record, jo era batlle i venia la directora, la gerent de l'IBAVI a demanar si tal i... el que passa és que no en teníem perquè és una dificultat també que tenen alguns ajuntaments per fer habitatge públic. Perquè si el Govern l'ha de fer i la fa amb sous públics si tenim el terreny, que és com ho hem fet fins ara, el sòl de franc, és com surt una promoció pública millor.

Perquè amb la promoció privada..., a la promoció privada si li donam a elegir a un privat què vol fer, farà habitatge privat a un preu lliure, i segurament ho farà, probablement ho farà de la qualitat que vulgui, i ho vendrà al preu que li comprin. I el preu que li comprin normalment és molt elevat. I amb això no complim aquesta part de l'habitatge a preu, com a mínim, a preu taxat. Nosaltres els feim per a gent que no pot entrar en el mercat i que ho feim en règim de lloguer. Però si hi hagués més disposició o més construcció d'habitatge qualificat com a HPO, però de caire privat, es cobriria un segment de mercat que ara tampoc no es cobreix. Aquest és una mica el problema.

Per això, els ajuntaments han de qualificar sòl, si volen, si hi ha creixement, per això dic, quan es facin creixements urbanístics, però per a això també hi ha un problema de qualificació municipal de planejaments urbanístics per arribar a això. I els HPO es faran a sòl que estigui classificat per a HPO. A sòl lliure cap promotor privat no farà habitatge a preu limitat, ho farà a preu lliure. Per tant, això, vaja, serà així. No crec jo que perquè sí ho faci d'aquesta manera si no se li posen condicions, perquè, efectivament, té un preu taxat i té tot això.

Em parlava també dels habitatges desocupats. El que s'ha d'aconseguir és la seva incorporació al mercat. Jo no sé si ho hem fet prou bé, jo no sé si la llei els ha estimulat prou, jo no sé si el registre els ha motivat prou, però es tracta de fer perquè els habitatges que estiguin buits es posin a disposició de la gent i no estiguin buits. Tampoc no sé si els fons d'inversió es dediquen a tenir-los buits i a especular per llavors vendre'ls més tard. Jo no ho sé, però el cert és que no podem fer a una comunitat com aquesta on fan falta pisos, hi ha gent que no té pis i gent que té pisos i els té buits, això ho hem d'arreglar. I aquest era l'objectiu de la llei.

Perquè, clar, l'altra solució, quina és? Jo, aquesta solució absolutament liberal o neoliberal o més liberal d'esperar que el mercat ho resolgui, jo, clar, de veritat, jo no l'acab de veure, no la veig, perquè al final el mercat anirà..., o sigui, els promotors urbanístics, els constructors aniran on tendran més benefici i no cobriran una demanda social.

Quina és l'opció? Les promocions depenen del sòl disponible que ofereixen bàsicament els ajuntaments, les promocions que feim. Perquè nosaltres, l'IBAVI ..., en fi, el sistema que hem emprat és aquest, ajuntament que cedeix un sòl, construïm, i en tenim de molts importants. A Eivissa, 63 habitatges que tendrem acabats, 19, 24 i 43 -em sembla que són aquestes-, a Maó, a Inca. A Inca hi ha un munt d'habitatges que s'estan..., a Calvià. Em demanava per aquesta de Calvià, abans que se m'oblidi.

Efectivament a Calvià va passar allò que ja li havia explicat en algun debat que havíem tengut, hi havia un terreny que es posava a disposició perquè hi hagués un operador a qui en base a una oferta se li pogués posar a disposició aquest sòl. Havíem posat primer unes determinades condicions mínimes que en aquell moment, probablement per culpa també del moment, probablement és el moment pitjor d'una crisi, d'encariment de materials, etc., va acabar..., va acabar..., no hi va haver cap oferta. Llavors, es varen modificar molt poc aquelles condicions i finalment s'ha adjudicat i hi haurà una promoció privada on se cedirà, no sé si arriba a un 20%, però no li falta

gaire, de la construcció cap a l'administració. És aquesta fórmula que s'ha fet i serà també HPO, el que passa és que serà HPO privada, però bé, és una fórmula més de fer-ho que entra dins d'aquestes qüestions.

Llavors -acab- les expropiacions... Bé, parlava també de les llistes de sol·licitants, si n'hi havia 8.000, si n'hi havia tal. El que hem dit sempre, aquesta depuració és també complexa, el que passa a molta gent és que hi ha molta gent que demana de vegades a més d'una banda, perquè això no està prohibit, demanen els dos components de la unitat familiar o la parella o el que sigui. Vull dir, que quan llavors es produeixen adjudicacions es filtra molt aquest llistat i, *a priori*, com que és lliure apuntar-se, *a priori* hi ha una xifra molt important que llavors, quan passa el temps, també llavors depèn, quan els crides si ja són a una altra banda o han trobat una altra opció, etc. I aquesta depuració entendre que és una mica complicada de fer, perquè cada dia no crides a la gent a veure si encara està interessat. Quan es produeixen les depuracions és quan podem fer adjudicacions i cridam la gent. Això és un poc el que passa. Per tant, nosaltres creim que d'aquests 8.000 quan s'adjudiquen queda una mica reduïda aquesta xifra.

Les expropiacions. Vostè deia, no els digueu expropiacions. Bé, ho direm com sigui. És veritat que es basa en la Llei d'expropiació forçosa, té una part d'això. A mi tampoc no és el que més m'agrada, m'agrada més aquesta ocupació, però en qualsevol cas, l'objectiu que té és aquest que li deia abans, fer veure que no, que no..., als grans tenidors parlem sempre, els grans tenidors que són aquells que tenen més de deu pisos i que tenen més de dos anys el pis buit. Aquests són els conceptes i a aquests crec que se'ls pot aplicar una mesura d'ocupació temporal o com li vulguem dir, però crec que es justifica sobradament. I així és a la llei, així es aplica i així es fa.

En fi, no sé si li he contestat tot. Ho he anat fent una mica ràpid, però... els dotacionals, no sé si ho he apuntat això... Vol dir, els edificis dotacionals, bé,... No record que m'ha preguntat sobre el dotacional...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Ah!, perdó, perdó, és que ara m'havia quedat una mica en blanc, efectivament el que he explicat dels joves ja és una part d'això, per tant, podríem dir que ja tenen una part, però també hi ha dues promocions, en aquest cas a Menorca, on es dirigeixen exactament a una convivència model entre majors i joves, que és una experiència nova que aplicam, que crec que pot donar molt bons resultats. Són pisos fets d'una altra manera, amb uns espais comuns molt més grans, amb uns espais comuns que comparteixen moltes coses: bugaderia, cuina, menjador, etc., i que llavors tenen les habitacions o els espais privats molt més petites. És un model de convivència gros, que crec que pot donar molt bon resultat, no segurament... no al cent per cent, però en moltes ocasions sí que es podria fer i que es pot aplicar quan el tinguem una mica més experimentat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Sr. Ferrà, quan vulgui.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Faré sols una intervenció, la faré tan ràpid com pugui perquè he de conciliar, no he tengut alternativa i hauré de partir relativament prest.

Benvingut, Sr. Conseller, i benvingut l'equip que l'acompanya. A mitjans de febrer ens varen despertar amb un nou titular que les Illes Balears eren el territori on el metre quadrat era més car amb 3.351 euros per metre quadrat, i és evident que estam davant un tsunami o..., per part nostra aquest tsunami d'emergència habitacional que no és una qüestió que es pugui arreglar únicament i exclusivament per part del Govern de les Illes Balears amb les competències que es tenen. Això és així, ens supera, i no només ens supera a nosaltres, supera a la resta de territoris de l'Estat espanyol, és un problema que no només pertany tampoc a l'Estat espanyol, cadascú té la seva història, però que és bastant més global.

M'ha agradat..., vostè ha fet referència a no poder..., ha dit textualment que no podem créixer indefinidament. Jo crec que això obre molts de debats, un crec que ha estat la presidenta del Govern que l'ha obert, el tema de la superpoblació en un moment en què s'està parlant dels problemes del món rural, de l'Espanya despoblada, etc., i evidentment és important que la balança també es posi als problemes de superpoblació.

A les Illes Balears tenim uns factors extres que fan que la qüestió d'habitatge que és -supòs- un tema que afecta tot el territori de l'Estat espanyol, però aquí a les Illes Balears s'agreuï, una d'aquestes és que som un territori, evidentment, on aquesta despoblació no es dona, al contrari, no hi ha..., és a dir, i el preu de l'habitatge així com..., probablement hi havia a qualque moment, quan va començar a pujar a l'habitatge, hi havia petits municipis on el preu de l'habitatge es mantenia, no pujava igual, ara és que és caríssim per tot, és caríssim tot per tot, i vostè ha introduït aquest tema.

Jo crec que és un tema que s'haurà d'abordar, el tema que no podem créixer indefinidament, en consum de territori, però tenim una població, l'hem de mantenir, què feim?

També ha parlat vostè de l'increment de la demanda en temporada alta, és així, és un altre factor que perjudica l'accés o el preu de l'habitatge, i què poden fer?, evidentment, no ho sé, jo no ho sé, però tenim un problema que és important.

Nosaltres des de MÉS per Mallorca, un concepte filosòfic, sempre hem defensat que el dret de l'habitatge hauria de ser o hauria d'estar més protegit a la Constitució Espanyola. No sé si com a dret fonamental o com a un altre, però el maldecap, un dels maldecaps que té un individu avui en dia o una família és l'habitatge, per accedir-hi o per mantenir aquest accés. Els maldecaps, els problemes que tenim, aquestes estrès és bàsicament per com accedir o com mantenir aquella hipoteca o com mantenir per poder pagar aquell lloguer o..., no?, o poder fer front a les despeses d'una reforma, etc.

Feim referència a aquest problema, al de lloguer o compra de l'habitatge. Jo sempre ho dic i crec que ho dic per contextualitzar, perquè no som un expert en habitatge ni molt manco, però tenim una qüestió que hem de posar a la balança

també, que és l'empobriment de les famílies i de les persones, és la baixada del poder adquisitiu que han tengut les persones, no només hem de tenir en compte..., és a dir, miram l'habitatge que està molt car perquè puja, perquè puja, perquè puja, però bé, és que el cost de vida de tot ha pujat, i ho dic perquè moltes vegades hi ha persones, ciutadans que tenen dos habitatges pel motiu que sigui, perquè han hagut d'invertir uns estalvis, perquè pensen que, mira, aquesta casa serà per a un fill meu, i mentre la posen en lloguer i amb això complementa un salari que és molt baix o una pensió que és molt baixa.

L'habitatge ha estat els darrers trenta anys o els darrers vint anys el lloc refugi per a aquestes famílies, petites famílies, humils que tenen..., mira, tenen un habitatge, dos o tres i que a vegades amb els discursos que feim poden sentir que, bé, que les criminalitzam per tenir... i res més enfora. Jo crec que això ho hem de deixar clar, que els salaris no han pujat proporcionalment i que la culpa a vegades no és del petit propietari que té un pis o dos, que també ha de fer front a tota una sèrie de despeses per mantenir aquell habitatge, i crec que això és important.

Als anys vuitanta una parella que era una dona que fregava escales i anava a pisos a fer net i un picapedrer compraven un habitatge a Palma i entre deu i dotze anys havien pagat la hipoteca i el pis era seu, i això és així, això és una realitat. Això avui és ciència ficció. Quan els nostres pares ens contaven això, això és ciència ficció, però és que els salaris dels anys noranta han quedat totalment estancats, fins i tot qualque vegada ens hem atrevit a..., és a dir, a dir "mileurista" i qualque vegada ser mileurista els darrers vint anys ha estat un luxe, que una persona fos mileurista.

Jo crec que no només hem d'abordar el tema de l'habitatge com un problema concret, sinó des de la seva globalitat i la seva globalitat passa també per la situació econòmica, per la situació dels contractes dels treballadors, etc. I creim que el problema també s'arreglarà..., perquè evidentment l'habitatge té problemes o hi ha factors que són propis i només seus, però també n'hi ha d'altres externs que l'afecten i que el condicionen, per exemple, la reforma laboral que ha ajudat a desestacionalitzar o està..., perdonau, que molts de contractes siguin fixos o millorar salaris mínims o petites pujades que es puguin donar, perquè l'economia... això ajudarà, pot ajudar, pot ajudar que l'economia es vagi recuperant. No ho sé, pot ajudar. Són qüestions que també s'han de tenir en compte.

Vostè ha parlat de..., és una dada que m'he perdut, de promocions d'habitatge públic en marxa a dia d'avui, l'ha dita vostè, ha dit un parell de xifres en referència... i m'he perdut, no l'he poguda apuntar i era demanar-li si podria repetir aquesta dada, l'ha dita en la seva intervenció.

També en tema d'ajudes al lloguer, una altra xifra que ha dit i tampoc no l'he poguda apuntar, si podria repetir també les xifres que ha donat de les ajudes al lloguer.

Després, una reflexió o una petició, no ho sé, és a dir, hi ha municipis, em consten almanco un o dos que ho han fet, (...) que s'han adreçat a la Delegació del Govern per intentar cercar solucions, perquè són municipis que tenen quaters de Guàrdia Civil molt grossos, amb molts de metres quadrats, Esporles n'és

un, i la condició que se'ls posa perquè es puguin destinar aquests solars a habitatges de protecció oficial és la construcció del nou quarter, cosa a la qual un ajuntament no pot fer front de cap manera, i evidentment les..., això sí, i ho dic perquè les condicions que et posen o que posa Delegació del Govern o que posa el Ministeri de Defensa perquè aquests quaters siguin una realitat no són les condicions de fa trenta o quaranta anys perquè molts de guàrdies civils, per exemple, ja no dormen en aquests quaters, però així i tot les condicions són draconianes per a un ajuntament. No ho sé, si des de la conselleria es podria intercedir per intentar cercar solucions i així com també l'administració pública, en general, ha intentat intercedir, i a vegades ho ha aconseguit i a vegades han estat només els ajuntaments, però també ha estat el Govern balear -que em consta- amb l'església o amb distintes congregacions, per cedir gran part d'aquest patrimoni immobiliari que té l'església o que tenen les contractacions, per arribar a acords, moltes vegades perquè es faci una reforma o es rehabiliti per a un centre de dia o per a un centre de nit o per a una altra instal·lació, de veure si amb aquest patrimoni, aquest gran patrimoni que té l'església i que tenen, per una altra banda, les distintes congregació es podria treballar i es podria intercedir des del Govern de les Illes Balears perquè es puguin destinar a HPO, evidentment a HPO social.

Després li volia demanar, vostè ha fet una referència sobre la llei estatal. Nosaltres estam d'acord que, bé, és a dir les mesures sobre les zones tensionades, ja veurem com acaba tot, és una bona notícia, o els nous contractes de lloguer per a grans tenidors, però sí que hi ha referències que no hi estam totalment d'acord, també veurem com acaba, però bé, nosaltres creim que a la llei estatal manquen mesures, que serien interessants, com mesures per a l'alternativa habitacional per a col·lectius vulnerables en risc de desnonament, una que per a nosaltres és de justícia, de vegades d'on treim els recursos per fer front al problema d'habitatge de protecció oficial, és que duim quaranta anys que les polítiques d'habitatge de protecció oficial es varen destinar bàsicament a construir habitatge i a fer sortejos i a donar-los, no en règim de lloguer, sinó en règim de propietat; clar, la banca l'hem rescatada amb 65.000 milions d'euros de l'erari públic, 65.000 milions; s'imagina vostès -ens en tocarien més- que ens toquen d'aquests 65.000 milions, 2.000 milions a les Illes Balears per poder fer front a problemes d'habitatge, per impulsar polítiques d'habitatge?

Estats Units va nacionalitzar la banca, no la va rescatar, la va nacionalitzar, i nosaltres li hem regalat 65.000 milions que no han retornat, perquè tampoc no veim unes línies privades de les entitats bancàries per impulsar hipoteques, hipoteques joves o hipoteques per a persones amb dificultats. No ho hem vist, això. Aquest retorn social tampoc no hi ha estat.

També trobam a faltar mesures que solucionin el col·lapse que tenen les administracions locals que s'han atrevit a fer polítiques habitacionals, com és l'Ajuntament de Palma, que s'ha atrevit a crear una oficina antidesnonaments, a crear línies tal; és a dir, hi ha municipis que han estat valents i que s'hi han tirat; trobam a faltar un suport a aquesta llei estatal, a aquestes entitats municipals.

També li volíem demanar per Son Busquets, si sap, si hi ha qualque avanç, si vostè és optimista o no és optimista.

Després vostè ha fet referència a la resposta que han tengut grans tenidors davant ...no sé, ara el company de Ciutadans ha canviat el concepte d'expropiació d'ús, ha dit que hauríem d'emprar una altra terminologia, no, no, la que sigui, però vostè ha fet referència a reaccions que han tengut segons quins grans tenidors, no?, fins i tot ha parlat vostè de sancions -això sí que ho he pogut apuntar- per valor de 645.000 euros a dia d'avui, ja posades; per veure un poquet com estan responent que grans tenidors, en línies generals.

Després, nosaltres, com a MÉS per Mallorca, bé, en el tema de ... una de les mesures que creim que és més que efectiva, una mesura que és que és un símbol, és la supressió de les golden visa, jo crec que les golden visa ja per una qüestió classista, crec que és una mesura que els estats, perquè no només l'Estat espanyol, sinó diversos estats de la Unió Europea que la varen incorporar el seu moment, amb la qual es donen permisos de residència a aquell estranger que pot comprar un habitatge de més de 500.000 euros, és que ja no hauria de ser aquí aquesta mesura. O veure com podem limitar aquesta compra d'habitatges per estrangers no residents, és important -no residents-, i no sols persones físiques, sinó sobretot persones jurídiques.

I, per últim, només fer una referència, a mitjans febrer també crec que va ser el 18 de febrer en el plenari vàrem debatre una moció que va impulsar el Grup Mixt, ara no ho record, crec que va ser MÉS per Menorca, estic segur que era MÉS per Menorca, a la qual arribàrem a tota una sèrie d'acords, i un era -al punt 10- crear un grup de feina amb l'Administració de l'Estat per intentar cercar solucions a posar límits a aquesta compra d'habitatge per part d'estrangers, per veure com està la iniciativa aquesta, si vostè té informació de si l'Estat és receptiu a aquest grup de feina.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ferrà. Ha consumit catorze minuts i mig. Per tant, li queda mig minut si volgués esgotar en segon torn. Passam al Sr. Conseller, quan vulgui té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. Mas, ... Sr. Ferrà, perdó, no, Mas ..., Ferrà, perdoni, perdoni.

A la seva intervenció hi ha una bona part de la seva exposició inicial que són reflexions que crec que compartim. Partim d'un posicionament amb alguns matisos, però compartim una ideologia, crec que progressista i una visió de les qüestions que afecten la nostra comunitat, que compartim.

Efectivament, el creixement en un territori finit no pot ser infinit, aquest és un concepte que crec que tots entenem, pot haver-hi matisos d'algunes coses, però això ho sabem els que som a unes illes delicades, sensibles i amb recursos escassos, on no només és el territori, sinó els recursos naturals, etc. Per això també hi ha mesures valentes, que no tenen a veure amb aquest debat, com la moratòria de creixement de places

turístiques i apostar per un augment de la qualitat i no per un creixement que fa també, que du al darrere tota una sèrie de qüestions de més gent, de més demanda i que sempre estam incrementant tot això, perquè de vegades no és només créixer territorialment, sinó créixer també amb tot, quan creixes, creixes exponencialment. Crec que és una cosa que hem de tenir en compte, i estic segur que compartim des de fa temps.

El primer, no he acabat d'entendre una cosa, perquè parlava d'aquesta qüestió, que molta gent ... ho entenc des de la perspectiva que la gent és ver que en els anys vuitanta amb una situació distinta hi havia més facilitat per comprar, no sé si és que la cultura de l'esforç també era en aquells moments d'una altra manera, també hi havia una capacitat de sacrifici molt important, i és ver que aquests costums que tenim a les Illes han fet que molta gent, aquesta qüestió de tenir una casa en propietat i tenir-la pel que sigui, per deixar-la als fills o per llogar-lo ha complementar rendes, però això ..., jo crec que en aquest cas jo mai tampoc no he criminalitzat petits propietaris que tenen més d'un habitatge i pens que hem de continuar així. Crec que totes les polítiques, tant de la conselleria com de la Llei d'habitatge, van encaminades a aquest concepte, també, de grans tenidors, i la Llei d'habitatge, també Llei estatal d'habitatge parla de qüestions dedicades als grans tenidors i unes altres condicions per a aquells que són propietaris d'algun habitatge que posen en lloguer, i que el que tenen és un tema de bonificació fiscal.

Compartim -com dic- una sèrie de reflexions. I vaig una mica les preguntes, que és una mica el que m'ha preguntat i que crec que és l'important. Bé, encara alguna reflexió més, actuar sobre el mercat és el que intentam fer, actuar sobre el mercat en el sentit de controlar tots aquests preus i protegir les famílies més vulnerables. Aquesta és una part de la política que nosaltres volem fer. Tot al final són mesures que fem en un conjunt, perquè aquest és un problema que té molts de factors afegits, el problema de l'habitatge en general, i no és fàcil veure-ho només una única solució. Diu, construir més habitatge, sí, però primer no hem construït mai prou i tardam i anam a poc a poc; farem tanteig i retracte, sí, però fas tanteig i retracte quan pots fer-ho sobre les operacions que es produeixin; farem ocupació temporal, sí, però sobre aquelles que tens registrades i compleixen unes determinades qüestions. Per tant, són mesures que en el seu conjunt marquen una política que l'ensenyes, la promociones i l'apliques, però que bé, és un conjunt de mesures les que pots anar aplicant.

Llavors, també em deia, sobre aquest tema del Ministeri de Defensa o l'església, que podria cedir en algunes qüestions, jo crec que aquí tothom - ens agradi o no-, tant de bo que s'aconseguís, però això és una mica mal de fer. El cas de Son Busquets, que aprofit ara per explicar és un exemple de cap tipus. Son Busquets és un cas paradigmàtic, perquè és molt gros, i n'hi hauria d'altres, em podria referir a casos més petits, de quarters que poguessin cedir a determinats pobles. Però pel que jo sé el Ministeri de Defensa, per molt que se li demani, fa un preu en els seus actius i justament la discussió que tenim amb Son Busquets és per aquesta taxació que ha de fer SEGIPSA, que és la primera condició perquè SEPES l'adquireixi i el posi en marxa com a administració pública.

Jo continuo sent optimista, és ver que m'agradaria que ja estigués, vostè em demana si continuo sent optimista en això, sí continuo sent optimista, cada vegada que parlam amb ells, el director general i jo amb el director general d'Habitatge, amb Madrid, ho tornam a plantejar, i ens diuen que estan a les darreres en aquest tema, que la taxació s'està fent i que hi ha un principi d'acord en el sentit d'acceptar la taxació que farà SEGIPSA en aquest tema, vol dir que la taxació que faci SEGIPSA l'acceptarà qui ha de vendre i acceptarà aquell preu i l'acceptarà qui ha de comprar. Per tant, es tracta que faci la taxació aquesta empresa que, per altra banda, no ha fet tanta via com creïem, perquè també ha canviat la seva estructura de direcció, ha canviat el gerent, etc., dic SEGIPSA que també és una empresa pública.

El tema de golden visa de què parlava, està aprovat pel nostre parlament i està traslladat a l'Estat. Per tant, res més a dir.

Sobre la compra, bé, sobre el tema, ... demanava els grans tenidors com responíem. Nosaltres, jo almenys particularment no he tengut, més enllà que ens han fet les al·legacions corresponents als processos que hàgim pogut iniciar, tant de tanteig i retracte, que no els agrada mica, però és a la llei i l'exercim i el feim, com amb el tema de les possibles ocupacions, que realment hem de reconèixer que han estat poques, han estat molt sonades, però han estat poques, més enllà dels recursos que ens han fet i d'algunes manifestacions més o menys enfadats, no hi ha hagut altra relació. Jo no he tengut ni una representació de propietaris que hagin vingut a manifestar-se ni res de tot això. Hi ha hagut ..., bé, hem aprovat una llei, l'aplicam amb decisió i amb correcció i ells són, els que poden, dins el marc també de la legalitat que a tots ens obliga. No hi ha res més.

Em parlava també que li repetís una mica com estàvem en el tema de promocions. Efectivament, ara mateix tenim..., ara mateix hi ha 26 promocions amb 645 habitatges en construcció. Ara, avui, l'any 22 començaran 110 habitatges més en 10 promocions més, per tant tendrem 36 promocions en marxa amb 700 i escaig d'habitatges; i llavors, o sigui, hi haurà 747 habitatges en marxa en aquests dos anys, i calculam que aquest any 22 podran entregar 469 claus -per entendre'ns-, claus per a 469 habitatges. Aquestes són les dades que he donat pel que fa referència a les promocions, crec que eren les dades que em demanava.

Llavors, quant a l'increment de les ajudes de lloguer, el que hem dit és que hi havia un total per a enguany, em referesc a l'any 22, el que ha passat abans ja està, parlava de la diferència entre l'any 2015 i ara, que ara tenim -teníem l'any passat- varem repartir una mica més de 9 milions d'euros, però enguany hi ha 11,4 milions d'euros i corresponen a 6,6 del Pla estatal d'accés a l'habitatge, i 4,8 del bo joves, estrictament per a joves. Esper que amb això puguem cobrir la demanda que hi ha, perquè és ver que dins el marc del que donàvem l'any passat, segur que hi havia joves també, el que passa és que enguany tenim marcada una quantitat en funció d'aquest bo jove i, per tant, l'hem de donar als joves; i l'altra partida és el que ens queda en funció de les peticions que hi ha. Ara començarem a fer pagaments i veurem com ens queda i, com

ens va passar l'any passat, si al final s'hagués de suplementar alguna partida també ho fariem.

Al final ..., bé, compartim tota la resta, el tema del rescat de la banca, tant de bo que del rescat de la banca ens hagués tocat alguna cosa aquí per fer habitatge. Jo entenc que vostès, des de la seva posició política, sempre fan una crida a aquesta distribució més territorialitzada i de compartir aquests fons estatals per a la nostra comunitat, que ens farien molta falta, però és veritat que tenim dins el marc de la distribució, i aquestes xifres que he donat aquí són un exemple de quantitats que jo crec que cobreixen -tant de bo n'hi hagués més-, però cobrim les quantitats que tenim per construir habitatge. Podríem tenir més pressupost per construir?... bé, tal volta sí, però com li deia abans també a una altra diputada, també hem de comptar amb la capacitat que tenim per anar fent, ara hem d'acabar determinades obres, a Eivissa hi ha una altra promoció de 65 que hem de començar i hem de veure també d'acabar-ne algunes per poder-ne començar unes altres, perquè si no, la maquinària quasi, quasi, que no dóna.

Bé, jo crec que, en fi, he intentat contestar totes les qüestions que m'ha plantejat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Ferrà, té tres minuts encara, si els vol esgotar?

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

No, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Passam idò al torn del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Campos, quan vulgui.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Gracias por su comparecencia, Sr. Consejero, Sr. Marín, gracias al equipo que le acompaña, al sufrido equipo que lo acompaña, que lleva dos horas y media aquí por obra y gracia de este fabuloso Reglamento que rige los destinos de este parlamento.

Yo, Sr. Consejero, le tengo que decir que debería preocuparse por lo que le han dicho sus socios de Gobierno, la Sra. Santiago de Podemos, que le ha dicho, Sr. Consejero, que el problema de la vivienda, si no somos nosotras, ¿quién lo va a solucionar?, se lo ha dicho varias veces, lo digo porque vaya preocupándose porque usted es un varón, no?, lo digo porque a lo mejor es que ya no... Si usted es un varón -y estamos de acuerdo-, a lo mejor es que ya no cuentan con usted para solucionar el problema de la vivienda.

No sé también si está de acuerdo con esas medidas que ha dicho la camarada Santiago, cuando hablaba de ya prácticamente del "¡expropiése!" bolivariano, pero aplicado a

los ayuntamientos, cuando ha dicho que por qué los ayuntamientos tienen que tener eso, le faltaba el “expropiarse”; no sé si usted también comparte esa visión de sus socios de Gobierno. Porque claro, si no somos nosotras, ¿quién lo va a solucionar?, pues vosotras, o vosotros o “vosotres” llevan siete años gobernando, llevan siete años gobernando,... -es para animar un poco esto después de dos horas y media-, llevan siete años gobernando, y ustedes... sus socios le están diciendo que cómo lo van a solucionar, quién lo va a solucionar, este problema de la vivienda, porque, claro, después de siete años ustedes pueden seguir remontándose al pasado, pero la realidad es tozuda y usted, claro, ha dado, en su primer discurso una serie de datos, pues la verdad es que, vamos, esto parece que es Jauja y que ustedes están haciendo una labor en favor de la vivienda, en favor de los ciudadanos que tienen difícil acceso a la vivienda, pues una labor fantástica, y yo creo que la realidad dista mucho de eso que usted ha dicho.

Los datos, como le digo, son tozudos, fíjese: “Baleares es la comunidad que más ha subido el precio de los alquileres de viviendas desde 2015”, qué casualidad, desde que ustedes gobiernan; “Más de 5.000 familias no podrán cobrar las ayudas al alquiler solicitadas el año pasado”, “3.000 familias no han recibido las subvenciones de 2020 mientras la convocatoria de 2021 aún está sin resolver”.

Le lanzo una primera pregunta: ¿qué le puede decir usted a estas familias?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Campos. Quan vulgui, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

En primer lloc, Sr. Campos, hauria de dir-li que fem feina per al conjunt de la ciutadania, que fem feina per solucionar problemes generats des de fa molt de temps, per cobrir una part de les necessitats que té aquesta comunitat en matèria d'habitatge, que ho fem des de la humilitat, sense fer bafa ni fer broma, sense fer cap tipus d'altre condicionant amb altres partits.

Si vostè vol tenir un debat amb la Sra. Santiago sobre les seves qüestions de Podemos, a mi m'és igual. Jo deix que tothom s'expressi com vulgui. Jo deix que tothom faci els seus comentaris, no m'importen, i que a Balears hagi pujat el preu, aquests titulars de diari que vostè m'interpel·la aquí, idò expressen una mica el que jo he dit en el primer discurs d'aquí, no és contradictori.

Som conscients de la situació que té aquesta comunitat. Som conscients d'aquesta pressió que s'exerceix al mercat, un mercat molt dinàmic, una comunitat que creix moltíssim en població, on hi ha una demanda molt important del mercat laboral que ve a treballar aquí. I jo entenc que a vostè tal vegada li pot semblar que això és dolent, perquè a vostè li agradaria més que fos tot negatiu i que anàs tot malament, però un govern com el nostre fa coses per arreglar o per solucionar

o per intentar almanco solucionar aquelles coses que no van bé o que s'han de millorar. No em queda clar si vostè té una alternativa a això o només ve aquí a criticar i a fer-nos els titulars de diaris.

Què dic a les famílies que esperen el lloguer? Que el cobraran, que el cobraran. Nosaltres varem començar el 2015 amb 1 milió i mig de subvenció i amb 700 sol·licitants i teníem 10 milions l'any passat i 11 i busques enguany per repartir i més de 10.000 sol·licituds. I sap per què? Perquè la gent confia que aquest govern els ajudarà i aquest govern ha posat sous en els pressupost, no només paraules, per ajudar-los.

Entendrà perfectament que la tramitació d'aquestes 10.000 sol·licituds requereix una mica més d'esforç que si fossin 745 sol·licitants, com passava quan governaven els seus socis, els seus socis aquí en aquesta comunitat, socis a altres comunitats, per cert, bé, aquí no sé si són socis encara, però... però no ho sé, ja ho veurem.

Per tant, a la primera pregunta que m'ha fet esper haver-li satisfet la seva inquietud. Duim temes governant i no he fet un discurs..., no he fet un discurs en absolut triomfalista, no l'he fet en absolut triomfalista. He fet un discurs molt realista, d'una situació, he fet un diagnòstic cru de la realitat i he donat un llistat de les polítiques que nosaltres pensam aplicar per intentar ajudar la gent que més ho pugui necessitar.

A partir d'aquí seguirem fent aquesta política que pensam que és la que toca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Campos, quan vulgui.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Consejero, nosotros no tenemos socios en Baleares, los socios suyos, por eso le hacía referencia a la Sra. Santiago, es el partido de esta Sra. Santiago, es Podemos, entonces son sus socios, no los nuestros, quienes dicen lo que dicen: si no somos nosotras, ¿quién lo va a solucionar?

El tema, Sr. Consejero, es que a mí lo de que me gustaría que todo fuera negativo no es una cosa nuestra, es que se lo dicen los ciudadanos. Fíjese, hoy mismo, ¿eh?, hoy, la plataforma antidesahucios, que ya sabe que afecta a muchos vecinos afectados por sus políticas, nos dice que esas más de 10.000 familias están sufriendo el retraso de hasta cuatro meses de su gobierno en el pago de las ayudas de alquiler y hay varias declaraciones, es muy interesante que lo lea, Sr. Consejero, para que vea que no es una cosa nuestra, ni de VOX ni... ni... ¿cómo dicen ustedes?, la ultraderecha, extrema derecha, todas esas cosas.

Fíjese lo que dicen los ciudadanos, abro comillas: “Tendría que salir a la calle”, se lo dicen a usted, a su gobierno, “Tendrían que salir a la calle para ver la situación real de lo que

está ocurriendo en vez de estar tanto tiempo en el despacho". Eso es lo que dicen los ciudadanos, no lo dice VOX, VOX simplemente recoge lo que están sufriendo los ciudadanos por culpa de sus políticas que han fracasado.

Yo no le digo que ustedes vayan con mala intención, yo creo realmente que hay pocas personas, algunas sí, que tienen mala intención. Yo estoy convencido de que usted, Sr. Marí, tiene la intención de poder ayudar a arreglar el problema de la vivienda, pero no nos podemos quedar en las intenciones y además -insisto- ustedes llevan siete años gobernando y el problema de la vivienda cada vez es más acuciante, cada vez los ciudadanos tienen más problemas y eso es responsabilidad suya, no es ni del coronavirus ni de Putin, no, eso es responsabilidad suya, que son los que tienen la competencia para poder solucionar este problema, y esto es lo que dicen los vecinos. Claro, los vecinos se ven afectados también..., por eso le digo que su intervención a mí sí que me ha parecido triunfalista cuando habla de cientos y cientos de viviendas en construcción. Bueno, yo tengo unos datos que las viviendas entregadas en siete años, fíjese, yo tenía unos datos que eran 25, entregadas, pero resulta que los he vuelto a revisar y ahora me salen 17: 13 en Mallorca y 4 Menorca. No sé, usted puede venir aquí y decir que tienen cientos de viviendas en construcción, bueno, puede decir miles si quiere, aquí el papel lo aguanta todo, el *Diario de Sesiones* también, pero la realidad es la que es, 25 o 17 viviendas entregadas en siete años.

Y es lo mismo, que por eso nos cuesta creer sus propuestas, cuando le han dicho lo de las 1.800 viviendas y usted ha dicho que jamás se habían propuesto esa cifra. Yo le recomiendo que mire el *Diario de Sesiones*, Comisión de Medio Ambiente y Ordenación Territorial de día 11 de septiembre de 2019 y su predecesor, el Sr. Marc Pons, dice textual: "Nosotros nos hemos propuesto en una sola legislatura gestionar 1.800 viviendas más", tampoco lo dice VOX, ni la ultraderecha, ni los extremistas radicales y xenófobos racistas, lo dice el Sr. Marc Pons, que es su predecesor, 1.800.

Entonces, dígame usted algo al respecto si es tan amable, para ver realmente... de qué cifras estamos hablando o si es que yo voy mal encaminado.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Campos. Quan vulgui, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Sr. Campos -repetesc-, clar, ve aquí a comentar..., no sé què he de contestar perquè el problema..., diu que el problema és més gros cada dia, cada dia ve més gent en aquesta comunitat, afortunadament, ve més gent perquè confia que aquí trobarà un... probablement, vénen a treballar molts d'ells, un lloc de feina, molts d'ells vénen a viure perquè tenen oportunitats, aquesta no és una comunitat que tenguí *deslocalització* ni tenguí tot això que passa a altres bandes, i aquest govern, conscient que hi ha gent que té aquestes necessitats, ha posat en marxa un suport social que passa per tot el que ja li he dit abans

i em reiteraré en tot el que he dit: primer, construcció de més habitatge; tanteig i retracte; ocupació temporal; i ajudes per al lloguer, i ens reafirmam en tot això. Què pot haver-hi alguna plataforma, que, evidentment, pensi que s'hauria de fer més ràpid, que s'hauria de fer més..., bé, que haurien de ser més actius en tot això? Jo no li diré que no, però, en fi, nosaltres atenem tota la gent en la línia que ho podem fer.

Això dels habitatges que hem de construir. Jo li he dit les xifres que tenim i que es troben en construcció, que es troben en construcció en aquests moments.

Diu que només hem entregat claus. Si hem recuperat més de 80 habitatges amb el tanteig i retracte, tant de particulars com dels grans tenidors, aquesta xifra de 17 no em quadra massa, perquè nosaltres hem posat en el mercat aquests nous habitatges i hem entregat claus amb això. Claus noves és una cosa i recuperació dels habitatges és un altre.

Per tant, en fi, que el problema sigui... el problema és que vostès ho veuen d'una manera, com dic, negativa i, al meu entendre, no ofereixen, jo encara no sé quina solució aporta vostè per arreglar aquest problema, tampoc no li deman, perquè jo esper que vostè no l'hagi d'aplicar mai, perquè jo pretendria que no haguéssim de tenir responsabilitats de govern en aquesta comunitat, perquè si vostès tenguessin responsabilitats de govern no sé quina seria la solució que farien. Ja li dic, les nostres ja li he dit quines són: més oferta, més ajudes socials i fer les polítiques que pensam que necessita la gent.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Campos, si vol continuar?

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Sí, Sra. Presidenta, muchas gracias. ¿Cuánto tiempo me queda, si es tan amable?

LA SRA. PRESIDENTA:

6, quasi 7 minuts té esgotats.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Muchas gracias. Sr. Consejero, usted me hace preguntas, no se preocupe, en la próxima legislatura, como yo me sentaré ahí en algunas comparecencias, usted me lo podrá preguntar, no hay ningún problema. De todas formas hemos presentado cientos de propuestas a través de ese canal tan útil y efectivo como son las proposiciones no de ley, están todas archivadas, pero usted las podrá ver, dígaselo a sus compañeros diputados del Partido Socialista que se las pasen.

Y, efectivamente, nosotros sí que apostamos, ya le adelanto algo, apostamos por la construcción, de verdad, de vivienda de protección oficial, sí, de verdad, no de las 17 que ustedes han entregado en 7 años, esa es una de las propuestas esenciales. Sí, porque también vienen aparejadas con las medidas que tienen que liberalizar suelo, porque ustedes van a tener un problema, como estamos teniendo ya de suelo; sí, sí, es un paquete completo que va más allá y que requiere, además, importantes

reformas de todo lo que tiene que ver con el urbanismo en todas las islas.

Sí, y hay propuestas que yo le invito a que las vea y que las hemos registrado aquí.

Pero, bueno, como usted también me ha hablado de recuperación de viviendas, pues mire, quería aprovechar para preguntarle ¿cuántas viviendas de protección oficial se encuentran ocupadas ilegalmente actualmente?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Campos. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

No tenc aquesta dada aquí ara mateix, i no li podré contestar, perquè, com deu pensar, no la duia preparada.

Hem recuperat moltíssims dels habitatges que teníem ocupats irregularment, com he dit en el meu discurs inici, i alguns encara es deuen trobar en aquesta situació, però són molts menys dels que ens trobarem quan vàrem iniciar el Govern.

I llavors també una qüestió, això de *construcció, de veritat*, a mi m'agradaria, en fi, m'és igual si no m'ho aclareix, jo no li vull fer preguntes a vostè, vostè faci el que... vull dir que jo no l'he d'interrogar, som jo que he de donar, en tot cas, respostes, però el que li puc dir és que aquests *son de veritat*, els que fem nosaltres aquí *son de veritat*, es construeixen en aquests moments, els entregarem dins aquest any, i m'agradaria tenir un altre debat, segurament com aquest, al final d'aquest mandat, o quan sigui, per poder demostrar -d'això en pot prendre nota- que hem entregat aquests habitatges, perquè a la gent els fa falta.

I que la política de veritat és aquesta, perquè són cases de veritat, si vostè vol fer de les Illes Balears un urbà absolutament continu, no coincidiríem tampoc amb aquest diagnòstic, encara que sigui per a aquesta qüestió, o sigui que no estariem d'acord.

Però, bé, jo no li he de fer preguntes a vostè, com dic. I ja està.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Campos, si vol continuar?

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sra. Presidenta. No me quiere hacer preguntas, pero no para de hacérmelas. El tema está, Sr. Consejero, que cuando hablo, de verdad, es porque ustedes se quedan en los anuncios, ustedes se quedan en anuncios, ustedes se han reafirmado en lo que no están haciendo. Usted ha dicho aquí: y yo me reafirmo en lo que estamos haciendo, vivienda de

protección oficial y consolidar las medidas, los alquileres, que no llegan, las ayudas al alquiler que no llegan, y todas las listas de espera que están ahí. Entonces, entienda que a nosotros nos cueste creernos las propuestas que usted hace. ¡Nada nos gustaría más que entreguen viviendas! Insisto, nosotros no somos de cuándo va peor, mucho mejor, no, ¡ojalá ustedes supieran gestionar esto y entreguen esas viviendas, porque realmente la gente lo está pasando bastante mal!

Voy a finalizar solo con una pregunta más, bueno, que a lo mejor son dos, según lo que me diga, porque ha salido el tema varias veces: ¿tienen previsto ustedes hacer más expropiaciones, este año 2022? Bueno, con expropiaciones yo me refiero a lo que recoge la ley: 5/2018, referido a lo de los grandes tenedores, así como hicieron en 2021. ¿Tienen previsto hacer en este 2022 más operaciones de este tipo?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Més expropiacions. Les que facin falta fer i les que es puguin fer, en funció de les dades que tenim en el Registre d'Habitatges. Efectivament, si es produeixen aquestes circumstàncies i tenim els habitatges de grans tenidors que duguin més de dos anys desocupats, i tenim la informació correcta per fer-ho, seguirem fent expedients d'ocupació temporal. Perquè així ho diu una llei que va aprovar aquest parlament i que mana al Govern fer-ho.

De la mateixa manera que vostè diu el que diu, jo dic també el que va aprovar aquest parlament, el que mana al Govern i, si podem, ho seguirem fent, perquè creiem en aquesta possibilitat; creiem que és una acció justa per donar habitatges a aquella gent que no en té. I, efectivament, si podem ho seguirem fent.

Una altra cosa és que no es produeixin les circumstàncies o que en tenguem o que no tenguem possibilitats de fer-ho o que no n'hi hagi per fer, però si n'hi ha per fer es poden fer, el tanteig i retracte es produeix quan hi ha transaccions entre ells. L'ocupació temporal, quan tenim uns habitatges amb possibilitats de fer-ho, i ho farem cada volta que ho haguem de fer, efectivament, no hi haurà cap entrebanc.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Campos, encara té temps.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sra. Presidenta. Entonces, como usted dice, si se recoge lo estipulado en la Ley 5/2018, de grandes tenedores, lo volverán a hacer, ¿me quiere explicar cómo lo van a hacer si no tiene una partida presupuestaria habilitada?

LA SRA. PRESIDENTA:

Quan vulgui, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Les partides que tenim, tant a la direcció general, li record que aquestes ocupacions temporals només requereixen de pagar un lloguer i, per tant, són partides, no és una un pagament de la propietat, ho dic per si vostè s'ha confós, una cosa és el tanteig i retracte, que significa propietat, i una altra cosa és l'ocupació temporal, que significa pagar un lloguer, normalment baix, al propietari o mitjancer, i llavor llogar-ho a altra gent. I que, per altra banda, també el Govern cobra.

Per tant, entenc que en aquest cas no produeix un desequilibri pressupostari absolutament important per al Govern en aquests moments i tendriem partida pressupostària per fer-ho.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Campos, quan vulgui.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Consejero, no tienen una partida presupuestaria habilitada para esto, la tenían de 2 millones para el año 2021 y no la tienen para este 2022.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Campos. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

No sé si s'ha mirat el pressupost de l'IBAVI o el pressupost de la conselleria, tenim un pressupost a l'IBAVI i un pressupost a la conselleria, ho dic perquè potser vostè, que és tan ordenat amb tot això, tal vegada pot trobar-ho a la conselleria de l'IBAVI, em sembla que sí que teníem partida pressupostària. En tot cas, la partida, els pressuposts també poden habilitar, si fes falta, una modificació de crèdit per fer-ho, no crec que fos un problema aquesta qüestió econòmica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Encara disposa de cinc minuts. Vol esperar per al segon torn?

Idò passam, ara tocaria el torn al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, però els comunic que la Sra. Sureda no s'ha trobat bé, estava indisposada, i la disculp, perquè tenia interès a fer algunes preguntes, però hagut de retirar-se.

Per tant passam al Grup Parlamentari Mixt, Sr. Sanz, quan vulgui.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, després d'haver debatut sobre liberalisme, sobre aparcaments, sobre "todas, todes, todus" i ridiculitzar la ideologia de gènere, crec que passarem a parlar del que toca, perquè és una emergència la que tenim a Formentera respecte de l'habitatge, i ho hem parlat en determinades ocasions.

Ha exposat tota una bateria de mesures, que sí que estaré d'acord que, i les xifres ho demostren, que quan governa un govern progressista, tot i que a alguns no els agradi, és quan es construeix habitatge i no es venen terrenys, que serien per fer habitatge públic, per fer altres coses, o privades o treure sous que al final no arriben a tothom. I l'habitatge està reconegut a la Constitució, aquesta que moltes vegades és defensa com a un dret bàsic per a tothom, i crec que és important que es defensi i es defensi no només de paraula, sinó, com també diuen altres institucions: fet, paraula, obra i omissió, doncs vegem si es fa, de fet, paraula, obra i omissió, obra en ferm, i d'altres.

I les xifres ho diuen, vostè ha parlat de 1.756 HPO construïts en 33 anys i de 1.160 en 7 anys, és un 66% més amb una diferència de 24 anys, (...) de 26 anys, si no m'equivoc; doncs és curiós quan es diu que no es fa.

I respecte de qüestions que s'han fet sobre el liberalisme, crec que ha quedat clar que liberalitzar les qüestions no funciona, ha quedat clar amb l'energia, liberalitzar el mercat de l'energia i no ha funcionat. És lliure el preu de la venda i no ha funcionat. A Formentera, fins i tot hem ficat que ha de fer qüestions com zonificar nuclis urbans de Formentera, per veure si el mercat s'autoregulava i no ha funcionat, el preu del metre quadrat a Formentera ara mateix ronda els 8.000 euros el metre quadrat, seria en compravenda; llavors no sé quina família mitjana normal pot comprar ara mateix un pis a Formentera, jo no la conec una família de classe mitjana que pugui comprar-lo.

Així com també, si parlem de lloguer, parlem d'entre 1.200 i 1.400 euros al mes per un habitatge de 60 metres quadrats. És per això que sí que sabem que han arribat ajudes, que totes les que s'han presentat a Formentera s'han esgotat. Es va fer una convocatòria d'ajudes també pròpiament pel Consell de Formentera, i no es va poder esgotar, justament, perquè el preu de l'habitatge era tan car que no es podia, no es podia arribar a... no entrava dins les possibilitats.

I sí que s'han fet també, als pressuposts vam aconseguir que s'aprovàs una esmena per a aquesta Agència d'Acompanyament a l'Habitatge en què, si no m'equivoc, s'acaba de signar un conveni important justament a Formentera perquè el que ens trobam és que la gentrificació que passa a altres zones on es diu que es governa dins la llibertat i dins moltes qüestions com aquestes, resulta que els nuclis urbans queden com a nuclis turístics molt grans, però turístics, i la gent ha de sortir, i en el cas de Formentera, quan surts, has de creuar Es Freus i te'n vas a Eivissa, que el problema és més gros. I el que passa, i vostè ho sap, perquè ho hem parlat també en determinades ocasions, és que la gent defuig perquè el seu projecte vital que ha de tenir com a eix vertebrador l'habitatge, no el té aquest eix vertebrador. És per això que considerem que les mesures que es posen esperem donin fruit, donin resultats el més aviat

possible, perquè, si no, el problema serà greu per a la nostra economia.

No volen que Formentera, tot i que està molt conservada, s'han de fer mesures encara més valentes.

La primera pregunta que li volia fer és aquesta Agència d'Acompanyament a l'Habitatge, que ja està signant el conveni, de quins terminis disposam perquè estigui posada en marxa o com podrem dur-la endavant?

Sobre les ajudes de què ha parlat, que sabem que s'han donat moltes ajudes, si en tingués, si no les tingués li fariem una pregunta escrita per tenir-les, de l'estat o de quantes ajudes s'han donat a Formentera.

També respecte de les sancions, perquè sí que sabem que s'ha posat una sanció perquè la liberalització la qual ja aspira a tot, és fins i tot la que s'ha intentat vendre un pis d'HPO a Formentera, però, enlloc de taxar-lo al preu que tocava per ser un pis d'HPO, ha estat taxat a preu de mercat, per la qual cosa triplicava el preu real. I sí que sabem d'aquesta sanció, però preguntar-li si saben si hi ha més sancions d'aquest estil posades.

I després, també es treballa a Formentera, es va fer una promoció a Sant Ferran, no es fan més promocions perquè no es disposa de terreny per construir-los, i ara mateix tenim una promoció d'habitatges públics per a Formentera, també, a Sant Ferran respecte de la qual ja ha acabat, si no m'equívoc, el concurs, si tenim alguna qüestió dels terminis que hi ha i quines mesures consideraria vostè que són necessàries justament per a Formentera.

Perquè, i aquí sí que vull fer una reflexió, quan hem parlat de la liberalització, que el Sr. Pérez-Ribas s'ha girat un poc, no volia tampoc no ofendre ningú, i no és la meva intenció, però sí que és cert que les mesures que el mercat s'autoreguli, a Formentera el que han fet és que sí que hi hagi habitatges buits i no hi hagi habitatges ocupats per a tot l'any, i ho podem veure tranquil·lament amb la borsa d'estades turístiques. Hem parlat de les estades turístiques, i en aquesta borsa hi havia 8.000 places a habitatges que poden estar donats d'alta, perquè és una qüestió legal, d'aquestes 8.000, encara queden 3.000 places que estan bloquejades per aquesta moratòria, que des del meu grup consideram que és una bona mesura, justament per a bé, perquè fa falta habitatge per a tot l'any, però d'aquestes 8.000 places que estan ocupades, hem de pensar quan estan ocupades, Formentera té una altíssima estacionalitat, i sí que és cert que a l'hivern aquests habitatges es troben buits, totalment buits.

I molts no s'aprofiten per a habitatge per a tot l'any, i llavors és un problema gros. També hi ha habitatges que són rústics o fins i tot cases que són molt grosses, que no són utilitzables com a habitatge per a tot l'any o fins i tot per a l'hivern, perquè si féssim aquesta transició que en hivern fossin, per exemple, per a professors o treballadors de temporada baixa i a l'estiu de temporada alta, perquè el preu d'aquests habitatges és, òbviament, desorbitat: una casa que pot tenir 300 metres quadrats, el preu no seria tampoc assumible per un professor.

Llavors, la pregunta ve amb aquesta reflexió: quines mesures creu també vostè, que és el competent en la matèria, que serien bones per aplicar a Formentera, perquè crec que hem de tirar-les endavant per assolir aquesta emergència d'habitatge.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Sanz, per les seves preguntes. Efectivament, coincidim també amb algunes de les valoracions que fa, el liberalisme no funciona, el mercat no arregla els problemes generats per aquesta manca, per aquesta situació. Ens trobam en una situació que, sense arribar, no podem fer una intervenció -malgrat que el Sr. Campos diu que sí-, però no podem fer una intervenció a totes les coses, hi ha un mercat privat, i la llei diu el que diu; vostè, moltes de les coses de què em parla aquí, tant de bo ho poguéssim arreglar! Jo no sé si en sé prou per arreglar-ho, ho dic perquè, per exemple, la llei parla d'habitatges buits que pots intervenir, però que han d'estar buits més de dos anys i que han de ser de grans tenidors, un habitatge que està buit durant una temporada, tant de bo el propietari el posàs a disposició, però ha de ser un acte voluntari. No pens jo, però jo no som... amb la normativa actual, que puguem, més enllà que l'Oficina d'Habitatge, que és del que li volia parlar un poc, l'Oficina d'Habitatge, que crec que sí que tendria una funció aquí, per fer possible aquestes accions més locals de recollir -això és una qüestió que crec que es podria plantejar aquesta oficina-, de recollir a un lloc que, bé, certament, que crec que té unes dimensions que es pot fer a Formentera, amb un coneixement molt profund per part dels responsables polítics de Formentera del que hi ha a Formentera, i que poguessin, mitjançant d'aquesta oficina, posar a disposició; que crec que és un poc el que volia fer el mateix conseller del Consell de Formentera en aquest sentit, i fer aquest inventari, si vol als propietaris, posar a disposició i tenir aquest banc a disposició en aquest sentit. Aquesta seria una de les funcions.

Per què? Perquè, efectivament, hi ha una, probablement, de vegades una falta de confiança ens els propietaris, que tal vegada sí que estarien disposats a llogar-lo temporalment, però llavors a l'estiu ho volen recuperar. No sé si és possible fer alguna cosa d'aquestes, el marc de la llei, quant a ocupacions temporals, quant a tanteig i retracte, i quant a habitatges nous, no va per aquest cantó, perquè, al final, els habitatges privats són com són i tenen un amo i ha de ser que el propietari ho vulgui posar a disposició.

Per tant, he lligat una mica les dues darreres coses que em deia en relació amb els habitatges buits a l'hivern els quals tenen una necessitat o que hi ha unes ganes de posar-los o que hi hauria una necessitat de posar-los a disposició de gent que potser durant l'hivern doncs ve a treballar i podria tenir aquesta capacitat d'habitatge que es troba buit, i això. Jo crec que

aquesta seria una de les funcions de l'Oficina d'Habitatge de Formentera,

Que es posarà en marxa, vostè em deia: com funcionarà això?

Vàrem firmar un conveni. La idea és centralitzar, diríem, tot el que fa referència a l'habitatge en aquesta oficina; que també, per part de l'IBAVI es pugui posar les seves accions en aquesta oficina i fer una actuació conjunta, juntament amb el Consell de Formentera, i dotar-la d'aquell personal i d'aquells elements necessaris perquè pugui funcionar. I es tracta..., bé, el conveni ja està firmat i l'hem posat a disposició.

Jo no sé exactament quan i com, però el conveni està firmat i es pot posar en funcionament quan sigui, intentariem centralitzar tots els serveis allà.

Em demanava també per les ajudes de lloguer a Formentera. A l'any 2019 hi va haver 85 sol·licituds, a l'any 2020 n'hi va haver més de 100, 101; en aquest cas ja es varen pagar, a l'any 2019, 66; a l'any 2020, 52; un import a l'any 2019, de 207.000 euros; a l'any 2020, 147.000 euros, són dades que m'acaben de passar. Tenc les dades només d'aquests dos anys, perquè l'any 2021 és el que es tramita en aquests moments, i no tenc el nombre de sol·licituds perquè, segurament, encara no estan filtrades les de Formentera, però sí que hi ha un nivell de sol·licituds d'entre 85 i 100 sol·licituds de part de Formentera i un nivell important de compliment i de pagament.

Sancions. Efectivament, aquesta promoció, aquest pis que es va vendre de l'IBAVI, hi ha hagut una promoció, bé, un HPO que era promoció de l'IBAVI, que es va posar a la venda per 450.000 euros; aquí estan sancionats tots els actors d'aquesta qüestió: propietaris, intermediaris, fins i tot les immobiliàries que s'ha comprovat que hi varen intervenir. I llavors tenim també una sèrie, en altres casos, tenim una sèrie de diligències prèvies en marxa, poques, però unes diligències prèvies que veurem com acaben perquè es miren.

Però en aquest cas sí que va haver-hi una actuació important, va ser comunicada, denunciada, seguida i sancionada, i crec que serà, en fi, un cas que tindrà la seva repercussió, almenys jo esper que la tenguim i que a ningú no se li ocorri fer això. Des que es va aplicar així a la llei, els habitatges de l'IBAVI tenen la condició d'HPO per a sempre ja, no és allò que als 30 anys passin a tenir ja un caràcter privat, sinó que aquesta és una decisió presa per aquest govern, que també l'exhibim amb voluntat de dir-ho i de fer saber a la gent que això és així, i que serà sempre aquesta qualificació, i que, per tant, ni poden fer aquestes actuacions, i que, a més a més, mantendran el dret de tanteig i retracte per part de l'administració, perquè allò que s'ha fet d'aquesta manera, doncs s'ha de mantenir d'aquesta manera.

Quant a la promoció de Sant Ferran, que vostè crec que era altra pregunta que em feia, que ho deixava pel darrer, efectivament, fins on jo sé, la situació és la següent: ens vàrem torbar una mica amb l'adjudicació del concurs per a la redacció del projecte. En aquests moments això ja està acabat, ja s'ha seleccionat el projecte i la gent que ha de fer-ho, estam amb la redacció del projecte. Quan redactin el projecte, tendrem un

projecte bàsic, tendrem un càlcul de l'import econòmic que suposarà aquesta construcció, la qual cosa ens donarà peu que puguem signar el conveni corresponent.

Fins que no es faci això, és una mica mal de fer aquest conveni, en aquests moments promocions pròximes, vull dir, quan explicava tot el que tenim en marxa ara i el que posarem en marxa a l'any 2022 no hi comptava la promoció de Sant Ferran, que, tal com li dic, es troba encara pendent de la firma del conveni. La promoció d'Isidor Macabich a Vila, una promoció a Es Castell i una altre a Sant Lluís, que són les quatre a Menorca, -ara el diputat del PP de Menorca ja se n'ha anat-, però també aprofit per dir-ho, són quatre promocions les que es troben amb un projecte en redacció, que quan tinguem el projecte ens permetrà quantificar econòmicament això i posar-ho en el marc de les execucions a futur, que jo esper que puguin començar dins aquest any 2022.

No li dic quan serà, però aquesta seria una voluntat d'iniciar obres a l'any 2022. Esperem que ho puguem fer, és una pretensió, potser no ho aconseguim, però a mi m'agradaria poder-ho fer, perquè suposo que tendrem ja els projectes, la quantificació econòmica i, per tant, poder començar.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Sanz, encara li queda temps, si vol continuar.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. El primer, que abans no ho he dit, vull agrair tant a l'equip que és aquí, perquè duim més de tres hores de compareixença, com als diputats que també hi queden, perquè sé que som normalment dels darrers, i que aquí encara quedi algú que t'escolti, a part de per YouTube, també és d'agrar, la veritat. Així que, gràcies per açò.

Sobre les promocions d'HPO, ha parlat de la de Sant Ferran, a mi em consta que des del Consell de Formentera se cerquen possibles terrenys que puguin ser cedits, sí que li volia traslladar la pregunta de si aquests terrenys són cedits, si se'n podran construir més, perquè sabem que és una emergència necessària?

I una altra pregunta que m'ha quedat abans pendent és sobre, ha parlat de la limitació del preu del lloguer, i de si es podria o no territorialitzar. Considera que Formentera té circumstàncies excepcionals perquè pugui ser declarat, el més aviat possible, com a territori tensionat. I, a més, que tenguim característiques diferents, jo sí que li volia traslladar que considerem que sí que ha de tenir una particularitat, perquè, com he dit, el preu del metre quadrat és el més car, ara mateix, de totes les Illes Balears i, probablement, de tot l'Estat, perquè més de 8.000 euros el metre quadrat, i que una limitació del preu del lloguer hi hauria d'haver i es mirin també les condicions de cada una de les Illes, perquè si hem d'esperar de vegades, tenint en compte la particularitat, si hem d'esperar arribar a un marc conjunt de les quatre illes, potser no donaria solució el més aviat possible a Formentera, que sí que és més

ràpid, probablement, una vegada hi hagi el marc legal estatal que permeti aquesta situació.

Ja sabem que la Llei d'habitatge balear planteja un marc, que sí que ha fet que existeixen les ocupacions temporals de grans tenidors, a Formentera no se n'ha fet cap perquè no existeixen ara mateix habitatges que tinguin aquesta situació, sí que hi ha grans tenidors però no tenen aquesta situació per ser ocupats, però sí que és cert que altres mesures, quan hi hagi una llei estatal, seria necessari posar-les en marxa.

Aquestes dues preguntes, només: el tema de si considera que la territorialització, que abans hi ha passat un poc per sobre, seria adequada per a Formentera, particularment. I en el tema de si hi ha terrenys a Formentera, si podrien posar-los a l'abast de la conselleria, de l'IBAVI, per poder construir més promocions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Sanz. Efectivament, dues cosetes en relació amb això per intentar ser breus, tot i que això donaria per un debat una mica més llarg, perquè el problema de la declaració de zona tensionada i de la limitació de preus, també estam, li he de ser franc, estam una mica a veure com acaba això a la llei. Sabem un poc el que diu ara la llei, el que diu ara la llei és que els preus màxims de referència els marcarà l'Estat.

A mi em fa por, així de clar, a mi em fa por que ens pot passar el mateix, també, com vostè diu, que ens passava amb els preus màxims de lloguer per donar ajudes, que 600 euros de preu màxim a les Illes Balears vàrem haver de demanar excepció, perquè arribàssim a 900, i encara amb 900 no hi arribam prou. Per tant, si aquesta fixació de preu pren com a referència altres variables i no som capaços d'introduir elements aquí, com poden ser costos de serveis o d'altres qüestions que nosaltres ja hem suggerit que es tenguessin en compte, ho hem fet des de la direcció general, que aquí el director general treballa en això contínuament, doncs tendrem un problema. Però, com li dic, aquest és un tema que jo crec que podem desplaçar una mica a veure com acaba això.

Vostè em deia: és que Formentera hauria de ser un cas excepcional. És clar, nosaltres pensàvem que totes les Illes Balears podrien tenir el mateix grau de tensió, ara, és veritat que tal vegada dins les Illes es poden produir diverses situacions, però per declarar-ho zona tensionada i que puguem aplicar aquesta qüestió, nosaltres sempre hem pensat que haurien de ser totes les illes. Això és el que hi ha. Això és el que hi havia.

I em parlava també de més terrenys a Sant Ferran o d'altres bandes, el que s'ofereixi a l'IBAVI ho construirem el que puguem. Però també li vull ser absolutament clar i sincer, des

que un ajuntament ens posa a disposició un terreny fins que comencem a construir, com vostè mateix ha pogut observar, hi ha un cert decalatge, perquè hem de firmar un protocol d'intencions, hem de firmar... llavors s'ha de començar la redacció del projecte i llavors, quan es té el projecte, s'ha de pensar en l'aplicació pressupostària, i sempre això du un cert temps. Tant de bo hi hagi aquests terrenys, supòs que a la conselleria els tendrem en compte ràpidament i ens posarem a treballar quan es pugui.

A les Illes Balears encara tenim un dèficit important per construir habitatges d'aquest tipus i tant de bo en poguéssim fer més.

Res més. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Sanz, encara li queden cinc minuts, si en vol fer ús.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Només, res, vull agrair-li les respostes a totes les preguntes que se li han fet i que continuïn, que fa falta, la veritat és que la part d'habitatge possiblement és de les més importants en què és necessari fer-hi més empena.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz, així i tot, si vol un segon torn, tindrà temps.

Sr. Conseller, no sé si vol contestar ara, no hi ha pregunta. Per tant, passam al diputat no adscrit, el Sr. Maxo Benalal, quan vulgui.

EL SR. BENALAL I BENDRIHEM:

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Conseller, por comparecer ante esta comisión, que ya es un poco larga, o sea que luego lo que tiene que sea larga, que para ser el último es que, habiendo pasado todos los partidos de oposición delante, de mis 18 preguntas, lo que me queda básicamente son 2. Entonces,...

Bueno, simplemente indicarle que me parece que, a lo mejor, la solución que hay a la forma que tienen ustedes de regular, o sea todo son medidas autoritarias y sancionadoras, en lugar de medidas incentivadoras, que sea la cesión temporal, o sea el rebautizó de expropiación, las sanciones, que más bien son de voluntad recaudadora; la nueva ley que se está planeando, con precios limitados, que en realidad se aprobó ya en París y en Berlín, y no funcionó. Y, de hecho, veo que usted tampoco está muy, muy seguro, y eso se lo digo cariñosamente, con todas estas medidas, puesto que cuando usted hizo su presentación dijo que el conjunto de las medidas que estaban tomando en la conselleria podrían ayudar a corregir situaciones de tensión, quiere decir que, en realidad, pues no están seguros.

Pero es que me parece a mí que los que estaban delante, como dijo mi compañero de VOX, pues, en realidad a lo mejor era buena voluntad, ellos creían que estaban haciendo bien y que, efectivamente, pues no pudieron hacer lo que querían.

Entonces, dos cositas: la primera sobre las medidas que usted nos listo, que ha tomado la conselleria para hacer avanzar todos estos problemas. Mencionó en el último punto la cooperación público-privada, que sería aplicada. Entonces, a mí me gustaría saber, simplemente -muy cortito- ¿qué tipo de incentivos han pensado, si algunos? ¿Qué condiciones pondrían para las empresas que participarían en este tipo de operación? Y ¿a qué tipo de operaciones precisas se aplicaría la cooperación público-privada?

También, evidentemente, ¿qué seguridad jurídica se daría a los privados, puesto que un *govern* que finalmente, pues, toma medidas por decreto, cuando quiere tomarlas, y en plan sorpresa, pues a lo mejor eso, la seguridad jurídica para un privado, pues no le gusta?

Y el último punto, simplemente muy rápidamente, tienen ustedes previstas 307 promociones, aquí quiero tocar el tema que mi compañero de VOX también tocó sobre las entregas. Ustedes tienen previstas, según el IBAVI, 307 pisos entregados este año en Mallorca, 87 en Menorca y 86 en Eivissa; entonces, me gustaría saber, básicamente, porque tienen ustedes fechas de entrega para cada uno, en mayo, agosto, septiembre, julio y entrega de llaves, quisiera saber en qué situación están los que tengan retraso, que será más corto que decir uno a uno; y, precisamente, pues ya hay algunos, como en Inca, que tenían que haberse entregado en febrero, en Santanyí en abril, en Cala Rajada, en febrero también, en Menorca había uno en marzo, que eran 18 en Maó; i en Eivissa, pues habiendo sus 94 plazas que se han entregado en abril y uno de 19 que se tenían que haber entregados en marzo. Entonces, simplemente saber eso.

Y un pequeño comentario sobre el enfado cinematográfico de la Sra. Santiago, que normalmente yo estoy de acuerdo con su punto de vista, eso demuestra realmente, o sea los ayuntamientos tienen normas subsidiarias, hay la regulación de cómo funcionan en materia en esta materia, y realmente, pues hay que tener un cierto conocimiento cuando se le echa la culpa a la gente de que hay que hacer todas las medidas o quitárselas a los ayuntamientos.

Gracias, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Benalal. Sr. Conseller, quan vulgui pot contestar.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Benalal, per les seves reflexions. Gràcies també per reduir aquestes preguntes, ja a aquestes alçades que ens trobam, jo, concretament, avui m'he aixecat a les cinc del matí i encara no veig quan acabarem, per tant, la veritat és que es fa una mica llarg aquest tema, però, per suposat a disposició de tots vostès.

Miri, em parlava de mesures concretes per al tema de la col·laboració publicoprivada, tot això no? Em sembla, jo no sé si he estat prou extens amb la meua explicació, però faré algunes reflexions més sobre això, ho he dit, però ho repetiré: augmentar la intensitat d'ús d'algunes parcel·les, d'alguns solars, per poder construir més i per poder arreglar alguns temes.

Una altra molt important és actualitzar els preus màxims, parl de promocions privades, perquè, és clar, el que nosaltres fem, el que fa l'IBAVI, amb aquestes que vostè em diu, ara que parlarem d'Inca, d'Eivissa, d'això i d'allò, és el que fa a un terreny que se'ns cedeix, ho fem i ho adjudicam a famílies que tenen una situació determinada, però l'HPO privat, tot i que també són sol·licitants que es troben a les llistes, sol·licitants de l'IBAVI, són de venda amb un preu taxat.

Què és el que passa? Que els promotors privats per fer aquests habitatges ens deien, i amb raó, que els preus estaven molt baixos i, per tant, necessitaven augmentar el preu. I és el que vàrem fer en el darrer decret, poder augmentar aquest preu, perquè surtin una mica més rendibles aquestes promocions, perquè ells han de comptar també amb el cost del sòl, que, probablement, si és un sòl qualificat per a HPB, no serà tan car com si fos d'habitatge lliure, perquè per això ja es qualifica o té aquesta condició que són aquests d'HPO, però sí que és ver que el preu, si està molt baix, i amb l'encariment que han tengut els materials, nosaltres creïem, i ho va creure aquest govern i ho va posar en el decret, i hem d'acabar de fer el càlcul dels imports per poder marcar un preu, doncs semblant al que tenen altres comunitats autònomes.

Miri, una comunitat autònoma que és referent en habitatge social, com és Catalunya, té un preu 2.300 euros el metre quadrat, quan nosaltres aquí estàvem en una mica més de 1.800 o per sota de 1.900 euros el metre quadrat. Per tant, pensam que aquest desfasament ha d'afavorir que els privats vulguin construir amb més ganes, home, no amb entusiasme, diria jo, però amb més ganes habitatges qualificats com a HPO.

Deduccions específiques en matèria fiscal, que puguin fer obres a través de declaració responsable, una altra de les coses que també, quan es tracta d'HPO, per tant, és una altra de les mesures que pensam que es poden posar.

Ajudes també per al lloguer. Aquestes ajudes, aquests estímuls, que hem firmat quatre convenis amb determinats col·legis professionals per fer tots els projectes de fons europeus per a rehabilitació energètica. Això ho faran els privats? Vull dir que quan es diu que aquest govern no fa col·laboració publicoprivada, escolti, si no fos per als privats que vénen a les licitacions de les obres i ens ajuden, en algun cas, mitjançant els convenis que firmam amb els col·legis professionals, i això forma part també d'aquesta col·laboració publicoprivada.

I, a més, també, d'una altra cosa que m'apunten les assegurances de cobrament de lloguer, que també es potencien per part de la mateixa administració.

Tot això són mesures en positiu per a la col·laboració publicoprivada amb atenció a aquesta qüestió de l'habitatge per part també de promotors privats.

I llavors, quant a Eivissa i per a les promocions, només un comentari, perquè jo entenc que hi ha moltes ganes, ningú no té més ganes que el Govern d'entregar les claus a finalitzar les obres, però li diré una cosa: l'obra del carrer Xarc, a Eivissa, al Passeig Marítim, s'havia d'acabar no sé si era a finals d'any, octubre, novembre; hem acabat em sembla que el febrer, a causa d'una falta de materials que va haver-hi. Ara ja tenim el final d'obra, sap què passa ara? Que necessitam encara mes o menys dos mesos per fer l'entrega de claus, perquè s'han de contractar els serveis de llum i d'aigua i s'han de fer les revisions de la qualificació d'HPO abans d'entregar-los. Per tant, quan s'acaben?

Què passarà amb els de Platja d'En Bossa? Tres quarts del mateix, que tenim els 63 aquests; acabaran el mes de maig o juny, però llavors haurem d'esperar dos mesos més, i després farem les adjudicacions. Vull dir, i en aquests moments passa a moltes també aquí, a Mallorca, algunes promocions d'Inca, algunes de Menorca, etc.

Però sap que li dic també? Que la setmana que ve anam a posar primeres pedres, altra vegada, d'altres promocions, i, per tant, seguim fent feina en tot això que vostès no es creuen, o bé, *su compañero de VOX, ha dicho usted, su compañero de VOX no se cree*, doncs que s'ho cregui perquè veuran aquestes obres, esper, i aquestes entregues de claus ben aviat, almanco dins aquest mandat, que és el que he dit a la meva primera intervenció.

Moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, conseller. Sr. Benalal, si vol continuar preguntant.

EL SR. BENALAL I BENDRIHEM:

No faré ús de la paraula. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, ha consumit quatre minuts. Passam al torn, ara, del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Ferrer. Quan vulgui.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon vespre, conseller, i bon vespre, equip que l'acompanya, gràcies per continuar aquí al peu del canó.

Començaré amb una sorpresa, m'ha sorprès, i no gratament, que el grup autor de la proposta de la seva compareixença, en la qual invocava l'article 192.1 del Reglament, que ja sabem quines virtuts té, però també algunes externalitats una mica negatives, com és la que ens du a aquesta hora, d'aquest grup només quedi un dels tres diputats que varen formular la proposta, és una sorpresa.

Continuu amb una observació o amb una reflexió, a mi a la Universitat em varen explicar que per autocitar-se havies d'assolir un cert nivell, diguem, d'erudició, i aquí el que hem

vist en algunes intervencions en les quals vostè ha hagut d'interpel·lar, han estat autocites que simplement es retiren a qüestions que ja hem debatut aquí, en el poder legislatiu. M'ha sobtat molt que se'ns identificàs a nosaltres amb el poder executiu, i crec que és important posar-ho de manifest, perquè també ens serveix per contestar quins dos models d'habitatge defensam alguns partits que avui l'han interpel·lat a vostè, i quin és el model d'habitatge que nosaltres defensam des del Partit Socialista.

Nosaltres no estam per la modificació de les normes urbanístiques que permetin l'augment de l'especulació; o la construcció a zones on pugui haver-hi dificultats per a dotació de serveis bàsics.

Nosaltres, quan parlem de municipis, pensant sempre en els municipis que col·laboren amb l'IBAVI i cedeixen terrenys i que el que fan és justament posar una autopista de creixement a això que nosaltres volem, que és el creixement del parc públic d'habitatges. Hi ha hagut altres edificis, en aquest cas, per exemple, a l'illa d'Eivissa, hem parlat en algunes ocasions, en debats en aquest parlament, governats pel Partit Popular que no fan aquestes passes. Per tant, després és molt complex entendre com podem arribar després a lamentar-nos que no es construeixen suficients habitatges públics.

No passaré per la qüestió de les famílies nombroses, els pisos desocupats, l'obsessió pels locals comercials i dels aparcaments, perquè ja n'hem debatut abundantment nosaltres, i, a més, hem pogut tenir un debat parlamentari que jo considerava ric, i que considerava, a més, que havia pogut donar l'oportunitat als autors de les propostes de contrastar-les amb les nostres, però es veu que no.

Tampoc molt no em voldré detenir massa en la qüestió de la Comissaria d'Eivissa, a la qual nosaltres vàrem presentar una esmena en aquest mateix parlament, vostès era present en aquella sessió, precisament, per demanar aqueixa col·laboració del Consell d'Eivissa, i que justament fou rebutjada al nostre grup, i és clar evidentment vàrem votar que no. No entenem per què no es vol palesar aquesta necessària col·laboració del Consell d'Eivissa, segurament deu ser perquè el seu president deu estar ara mateix ocupat defensant-se d'un presumpte delictes de corrupció que li imputa la Fiscalia per un contracte de 250.000 euros fet durant l'estat d'alarma, no ho sé, és una suposició.

Després, una altra qüestió referida al Camp Redó, a la qual nosaltres també vàrem presentar una esmena per millorar la seva redacció i per tal de palesar la necessària col·laboració entre el Govern de les Illes Balears i l'Ajuntament de Palma, perquè pensam que és un bon projecte, tampoc no se'ns va acceptar.

I després, ja les típiques, que també contrasten completament, es confronten perfectament amb el nostre model d'habitatge, la insistència en la reconversió d'hotels i locals comercials en habitatges. Jo no sé quin model d'habitatge tenen alguns al cap, tal vegada el de les ciutats asiàtiques, on la gent viu amuntegada als baixos dels edificis, o algú deu pensar que un traster de 15 metres quadrats és un habitatge digne.

Per altra banda, nosaltres veiem molt positiu i creiem que ja hi haurà un debat suficient motivat i raonat en el proper plenari, on es debati el Decret 4/2022, que ve motivat justament per la crisi d'Ucraïna, on hi ha les particularitats que vostè ha expressat; esperam que la resta de grups d'aquesta cambra li puguin donar suport, perquè, d'alguna manera, ve a oferir una resposta a les qüestions que es plantejaven en aquest parlament; inclou un paquet de mesures de més de 100 milions d'euros, que ve, precisament, de les mesures que s'havien aprovat per part del Govern d'Espanya, de més de 16.000 milions d'euros, un govern que està al costat de la ciutadania. I entendríem que seria una mica estrany que els grups aquí presents a la cambra no hi donassin suport.

S'ha parlat també dels apartaments Don Pepe, vull felicitar novament per la resolució que es du a terme, nosaltres, com a Grup Socialista, ja havíem sostingut que la solució havia de ser per a un problema complex hi havia d'haver una solució complexa, que no valia allò del *pan para hoy y hambre para mañana* amb unes mesures d'amnistia urbanística que tothom sabia perfectament que no tenien cap mena d'aplicació i que el que es fa ara respon a aquesta resposta social que nosaltres reclamàvem també des del nostre grup.

Nosaltres consideram que el model d'habitatge que es du a terme, tot i que amb imperfeccions, perquè bàsicament partim d'un dèficit d'inversions històric més que important, és seguir empenyent diverses línies d'actuació que ja s'han enumerat aquí: la promoció de l'habitatge protegit per destinar a lloguer social; la feina per seguir adquirint habitatges per tanteig i retracte o la cessió temporal d'ús; les inspeccions que es fan també en matèria d'habitatge, per donar compliment a la Llei d'habitatge, una llei que és pionera i que dóna fruits quan s'aplica per part d'un govern valent que vol seguir en aquesta línia que marcava la norma; les mesures específiques per als joves; les ajudes al lloguer, les ajudes que, recordem-ho, s'han multiplicat per 6 i per 6,5, en el cas dels beneficiaris, si comparam els períodes de l'any 2015 amb els períodes de l'any 2020; i també donant impuls i manifestant una posició inequívoca per part de les Illes Balears respecte de la llei estatal, per garantir el dret a l'habitatge, amb totes les limitacions de preus, que ja se n'ha parlat suficientment, sobre les zones tensionades, i també amb aquestes reserves de sòl destinades per a la construcció d'HPO.

I també, evidentment, els fons europeus que tendran tota una sèrie de partides adreçades a la rehabilitació energètica i a la rehabilitació també de diversos habitatges residencials, amb un horitzó de devers uns 4.000 habitatges a totes les illes que es veuran beneficiats per aquestes mesures.

Nosaltres pensam que és tot aquest recull de mesures que s'han de posar en marxa simultàniament, no creiem en les solucions fàcils o que sembla que vagin encaminades cap a un sol cantó.

I, evidentment, tampoc no estam d'acord amb les receptes de sempre, mil i una vegades repetides, intentava ser irònic al principi de la intervenció, amb aquesta repetició de les mateixes mesures, de reforç a la propietat privada, de l'impuls a l'especulació, de la reducció d'imposts que nosaltres ens demanam a qui, a qui té, a qui afecten aquestes reduccions

d'imposts, als joves que es poden comprar un habitatge de 300.000 euros o hem de pensar només en els joves que no poden pagar-se un lloguer i que han de disposar dels bons que s'han anunciat i de totes les subvencions que també es despleguen per part de la conselleria.

I nosaltres seguim pensant també que tots aquests instruments que tenim a la mà, tant la Llei d'urbanisme, que protegeix el territori; la normativa turística, que ens protegeix de la perversió dels pisos turístics en habitatges plurifamiliars; la Llei d'habitatge, que incorpora tots els instruments dels quals ja hem parlat; seguir la construcció d'HPO; la mobilització de recursos per a les ajudes al lloguer; i també, evidentment, una altra mesura de la qual no se n'ha parlat avui, però que nosaltres consideram que és molt positiva en la situació que tenim ara, és la pròrroga de la suspensió dels desnonaments que es va dictar per part del Govern de l'Estat.

Tot plegat creiem nosaltres que són instruments molt positius, que no servien les receptes que s'havien aplicat fins a l'any 2015, jo vull explicar una experiència molt concreta: l'Oficina Antidesnonaments de l'Ajuntament de Palma que es va posar en marxa, gràcies al pacte de progrés, en el mateix juliol de l'any 2015, en el període 2015-2017 va arribar a tramitar 1.918 expedients; es varen aturar un total de 557 desnonaments amb llançament, i després d'altres gestions que es varen fer a banda d'aturar aquests desnonaments, es varen fer convenis de bones pràctiques amb bancs i persones i famílies afectades, 76 expedients d'aquest tipus; es varen fer 162 mediacions amb els bancs; es varen fer 54 condonacions de deutes; i es varen formalitzar 94 contractes de lloguer social amb els bancs.

Per tant, nosaltres pensam que la situació que vàrem trobar a l'any 2015 no era de cap manera com es vol pintar ara, que era una situació bona, de cap manera. I es varen posar tota una sèrie d'instruments i l'activitat, precisament, de l'Oficina Antidesnonaments és un mirall exacte del que passava en aquest moment.

I jo, ja per acabar, m'agradaria recordar les paraules de la presidenta del Govern en el darrer lliurament de claus a les persones beneficiàries de 8 habitatges de protecció oficial que varen ser construïts a la ciutat de Palma, que en cap moment la presidenta del Govern no va negar la situació, no va negar els retards, però sí que va ser capaç de mirar a la cara als ciutadans que podien accedir per primera vegada a un habitatge digne, a un habitatge així, fet amb materials sostenibles, i que si s'hi ha dedicat esforç i disseny perquè puguin estar a l'alçada de la dignitat que correspon a un habitatge de protecció oficial, i va ser capaç de dir de reconèixer que encara quedava moltíssima feina per fer.

Per tant, jo deixaria..., jo lament que es posin damunt la taula determinades qüestions, simplement per poder generar una tensió, per poder generar de vegades una foto, una piulada o un vídeo de YouTube, però nosaltres creiem que la feina feta és intensa i l'encoratjam a seguir per aquest camí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Ferrer. És un, bé, és un gust poder sentir-se suportat per un grup inequívocament partidari de la política sense fissures que fa el Govern i compartir amb vostè les seves reflexions, que fa molt de temps que, bé, que venim analitzant la situació que passen aquestes illes. I crec que, així com fa la presidenta del Govern, i vostè s'hi referia ara, fem una lectura política realista de la situació, mai hem estat triomfalistes en aquest tema, i jo, si ho he pretès a qualche moment, ho retir, ho dic perquè potser quan un parla de les coses que ha estat capaç de fer ho fas perquè, realment, com que ha costat molt un ho posa amb un cert èmfasi, però la situació que tenim en aquestes illes en matèria d'habitatge, pel dèficit estructural que tenim de fons i les necessitats perilloses que la societat ens reclama amb famílies que realment necessiten de l'acció del govern, perquè, si no, no els ajudarà ningú, i només ho farem nosaltres, només ho podem fer un govern com l'actual, crec que ens ha de fer estar prou satisfets del que hem estat capaços de fer o del que som capaços de fer en aquests moments.

No enganyam ningú, no fem política, en fi, de voler aparentar el que no és, fem el que podem, construïm allà on podem, marcamos prioritats, donam ajudes a la gent que ho necessita, abordam el problema de l'habitatge des de totes les perspectives possibles a la llei, aplicam aquesta llei, amb decisió i amb mesures valentes.

Anam a contar-ho també a la resta de l'Estat, el que som capaços de fer aquí. Donam suport a llei estatal, perquè així creiem que ho hem de fer i estam també en permanent contacte amb el Govern central per complementar aquelles mesures que ens puguin anar bé aquí, en enviar-los moltíssimes notes i comunicacions per tenir aquestes necessitats que tenim a les Illes Balears, les quals són distintes, probablement, d'altres bandes, que no tenen una tensió i una pressió en matèria d'habitatge tan grossa com aquí, potser a altres bandes és pareguda, però més que aquí, segurament que no.

Per tant, davant tot això, és clar, jo també coincidesc amb vostè que lament veure determinades actuacions. Fa una estoneta vostè es referia a una d'elles, en el Decret 4/2022, durement un tema de revisió de contractes d'obra perquè la situació d'emergència, la situació d'augment de preus i una situació complexa ens ha dut a la necessitat de poder fer això, i ho fem pensant que és el que toca, perquè així no tallam les necessitats de determinades empreses que treballen i això, bé, doncs aquí es manifesta per part dels grups com si això fos un problema, quan, per altra banda, si no ho fessis així, et demanarien que anassis a posar remei a determinades situacions, com es fa cada dia amb altres qüestions que es plantegen de vegades.

I, per tant, jo agraesc molt la seva reflexió final, en aquest sentit.

I, per acabar només una cosa, potser, si vol, una mica més personal, jo agraesc molt el que ha dit del conflicte dels afectats per la situació dels apartaments Don Pepe, que no són uns apartaments turístics, que és una banda on viuen 100 famílies amb un drama social impressionant, que a un servidor li ha llevat moltes hores de son i m'ha fet plorar moltes vegades, i veure la manera com aquest tema s'ha arribat a tractar ha fet plantejar-me algunes coses, que hàgim pogut arribar a marcar una solució que li falta molt encara, que hi treballam, que hi farem feina, però una solució com la que ara es planteja a mi em sembla que és el que toca.

I tenir l'entesa i la comprensió almenys del Grup Socialista i d'altres grups d'aquest parlament per solucionar aquest tema, tenint jo la responsabilitat de l'habitatge a Eivissa, en aquest cas em fa content especialment.

Per tant, agraesc que al final tothom entengui quin és el problema, que puguem tirar endavant amb aquesta solució perquè és un problema que afecta molta gent i que, si no és aquesta solució, tenia una molt mala defensa, perquè parlam de gent del que jurídicament se'n diria tercers afectats de bona fe, perquè són gent que s'han trobat amb un conflicte que no era ni prop fer-hi normal. I, per tant, pensam que se'ls ha de donar una solució com la que es planteja a la qual, com dic, encara li falta un cert recorregut, però que podrem abordar ben aviat.

En tot cas, gràcies per la reflexió que feia i pel suport.

I res més, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Ferrer, no sé si ha acabat, si ja ho dona per acabat. He de dir que en segon torn hi hauria el Sr. Sanz, el Sr. Benalal i el Sr. Ferrer que tindrien algunes restes de minuts, si en volen fer ús, em diuen que no.

Per tant, Sr. Conseller, agraïm una vegada més la seva presència aquí i la dels seus acompanyants, si es vol acomiadar té la paraula, com vulgui.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

No, ja està, no us entretindré més. Moltes gràcies a tots.

(Algunes rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò, no havent més assumptes a tractar aixecam la sessió. Moltes gràcies, diputats i diputades i bona nit.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS